Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 147 (1647) ♦ П'ятниця, 8 серпня 1997 року ♦ Ціна договірна

"Нормальні герої завжди йдуть в обхід"

Останні маневри адміністрації Президента викликають аналогію із знаменитою трійкою піратів зі старого дитячого фільму «Лікар Айболить». Не встигло з'явитися повідомлення про те, що Верховна Рада лише планує розглянути проект змін і доповнень до Основного Закону, як Леонід Кучма охрестив — навіть не спробу, а саме повідомлення — «конституційним переворотом». Після цього електронні та друковані вірнопіддані засоби масової інформації надали свої послуги різним тлумачам конституційного права, які безапеляційно стверджували, що такий крок Верховної Ради — антиконституційний. Хоча рік, прожитий з новим Основним Законом, показав його недосконалість, яка дозволила узурпувати — і не тільки Президентові, а й неконституційній адміністрації — ряд владних повноважень, що виявило всю неефективність політичного й економічного курсу Президента.

(Закінчення на 3-й стор.).

Нерозумно звинувачувати одне одного в неконституційних діях

«Гарячий телефон» з першим заступником Голови Верховної Ради Олександром Ткаченком викликав надзвичайний інтерес у читацького загалу. Хоч день і час спілкування були чітко обумовлені, а саме: 29 липня із 17-ї до 19-ї години, напередодні, зранку у вівторок і наступного дня телефон не змовкав. На жаль, не всім пощастило отримати відповідь, роз'яснення, пораду чи просто почути добрі слова підтримки від Олександра Миколайовича. Злива телефонних дзвінків (лише протягом двох годин їх було понад 40) стосувалася найрізноманітніших аспектів нашого буття: від поганої роботи ліфта до проблем конституційного процесу.

(Закінчення на 2—3 стор.).

До Дня незалежності

Свято стає традиційним

Заплановано цілу низку фестивалів, які охоплять всі найбільш насичені гостями місця, де є відповідні умови для того, щоб свято це стало наймасовішим. Концерт у Сімферополі, який відбудеться після урочистого засідання, готує український музичний театр. Задум митців цікавий: вони покажуть надбання української культури разом з митцями інших народів півострова.

Прелюдією до святкування Дня незалежності стане фестиваль митців «Кримські зорі», який з 6 по 12 серпня побачать у найбільших курортних містах. Виставка народного художника Олександра Хмельницького, приурочена Дню незалежності, розташується у виставковому залі Спілки художників Криму. Цій даті присвячено й міжнародний Ялтинський кінофестиваль, який проходитиме з 16 по 30 серпня.

Вінцем торжеств стане відкриття у Сімферополі першого у Криму погруддя Тарасові Шевченку.

Країн багато, а Батьківщина одна

Представники понад сорока країн світу, де діють українські громади, прибудуть до Києва.

Всесвітній форум українців відбудеться у дні святкування шостої річниці незалежності України. Він має обговорити сучасний стан та перспективи розвитку світового українства, його нинішню роль у житті нашої держави. Проведення форуму має надзвичайно важливе значення для об'єднання українців світу, їх впливу на задоволення національно-культурних і мовних проблем усіх українців, які проживають за межами своєї Батьківщини.

ДВА МІЛЬЙОНИ ВЖЕ НЕ СОН — каже Києву Херсон

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Врожай-97

На Херсонщині вперше за останні роки виплекали ваговитий коровай — зібрано понад 2 мільйони тонн зерна. Подекуди жниві площі остаточно зачищають, але вже й тепер ясно: у підсумку середня врожайність становитиме близько 29 центнерів збіжжя з гектара, а хлібороби окремих районів — Нововоронцовського, Скадовського —брали й по 36 центнерів.

Така врожайність, наприклад, і в КСП «Привільненський», одному з віддалених господарств Цюрупинського району.

Голова правління В'ячеслав Руденко переконаний: хліба вистачить, щоб розрахуватися і з колективом, і з регіональним та державним замовленнями, покрити витрати, пов'язані з залученням збиральних комбайнів зі сторони. А кукурудза, що дозріває, посприяє розв'язанню проблеми і в тваринництві. Тут, як і в цілому по області, часто дощить. І це тривожить селян. Доводиться просушувати зерно, щоб захистити його від проростання. Втім, коли видно результати праці, турботи здаються приємними...

P.S.

○ Прем'єр-міністр Валерій Пустовойтенко провів наради з керівниками груп з підготовки проектів податкового законодавства і з питань газопоставок.

○ На шахті «Дуванна» ВО «Краснодонвугілля» стався обвал породи.

○ Після сильних дощів підтоплено 3 промислові підприємства, 4 вулиці в Керчі, без енергопостачання залишилися 26 населених пунктів у Вінницькій області.

○ Корпус Миру в Україні оголосив про початок програми з охорони навколишнього середовища.

○ На торгах Української міжбанківської валютної біржі гривня уперше стала важча за німецьку марку.

Допомога крізь бюрократичні бар'єри

Уряд України має намір спростити процедуру пропуску через кордон гуманітарної допомоги з ФРН.

Про це заявив міністр праці та соціальної політики Микола Біллоблоцький під час зустрічі з міністром праці, соціальних справ, сім'ї, жінок та охорони здоров'я ФРН Барбарою Штамм. На його думку, забюрократизований процес митного оформлення гуманітарної допомоги може призвести до втрати Україною іноземних пожертвувань.

Згідно з досягнутими домовленостями, за допомогою баварського міністерства в Україні плановано відкриття навчального закладу для спеціалістів-ортопедів, створення у Києві реабілітаційного модульного центру для дітей з наслідками поліомієліту та церебрального паралічу, оснащення відділень дитячого протезування у Харкові.

Нерозумно звинувачувати одне одного в неконституційних діях

«Гарячий телефон» з першим заступником Голови Верховної Ради Олександром Ткаченком

(Початок на 1-й стор.).

Ми спробували згрупувати запитання та відповіді і пропонуємо їх на суд читачів.

Пенсії

— Доброго дня, Олександре Миколайовичу! Вас турбує Коваленко Іван Іванович. Я пенсіонер і хотів би знати, коли буде впорядковане пенсійне законодавство?

— Переконаний, необхідно переглянути спрощений підхід у пенсійному забезпеченні наших громадян. Нині діє

певна зрівнялівка: хто працював, хто не працював; хто захищав Батьківщину, а хто ні; хто в шахті потом сходив, а хто в кабінеті під кондиціонером сидів — отримують однаково. Неправильно це. Думаю, не пізніше жовтня буде новий законопроект. Там закладаються такі норми, щоб кожен мав по заслугах. Буде встановлено градацію пенсій. Відзначатимуться заслуги перед Батьківщиною у Великій Вітчизняній війні, у мирний час, на виробництві.

От є нині у нас така категорія, як державні службовці. У них взагалі високі пенсії. Це несправедливо щодо селянина, робітника.

— Як ми про це довідаємося?

— Ми опублікуємо в «Голосі України» весь перелік питань, які будуть винесені на восьму сесію. Всі громадяни зможуть ознайомитись із планами роботи завершальної сесії Верховної Ради нинішнього скликання і стежити за ходом розгляду і прийняття важливих законодавчих документів.

— Дякую.

— До побачення.

— Добрий день, Олександре Миколайовичу!

— Добрий день.

— Я Леус Олександр Омелянович, інвалід першої групи. Отримую пенсію 51 гривню. А було ж рішення про підвищення.

— Розмір пенсій буде переглянуто. Вже у IV кварталі мінімальний розмір буде понад 70 гривень.

— Спасибі.

— На все добре.

— Вас турбує Горохова Ганна Іванівна, учасниця війни, пенсіонерка. У мене є пропозиція. Скоротити зарплату членам уряду, депутатам, Президенту і його адміністрації, а гроші віддати пенсіонерам.

— Ганно Іванівно, пропозиція ваша цікава, підтримую. Однак не думаю, що так можна вирішити питання. У нас в країні понад 14 мільйонів пенсіонерів, а, наприклад, народних депутатів обрано лише 416. Навіть якщо їм взагалі не видавати зарплатні, тих грошей не вистачить на нормальні пенсії. Переконаний, проблему треба вирішувати на загальнодержавному, законодавчому рівні.

Верховна Рада це восени зробить.

Заощадження

— Добрий день, Олександре Миколайовичу! Вас турбує інвалід війни. Старші люди мали певні гроші в ощадкасах. Та вмить все зникло. Є якась надія на повернення наших заощаджень?

— Цього року розпочнемо відшкодовувати завдані збитки.

— У який спосіб?

— У бюджеті закладено 200 мільйонів гривень. Звичайно, сума незначна. Але це дозволяє хоча б частково повернути людям їхні заощадження. До речі, у бюджеті на 1998 рік також передбачено кошти на компенсацію втрачених заощаджень.

— Спасибі.

— Доброго дня, я учасник війни, ветеран праці, пенсіонер. Живу на Вінниччині. Мені 75 років. Чи компенсують якось мені те, що мав на ощадкнижці?

— Так. Я вже говорив, що у бюджеті передбачено певні кошти. Будемо відшкодовувати для початку заощадження тим, кому за 70 років.

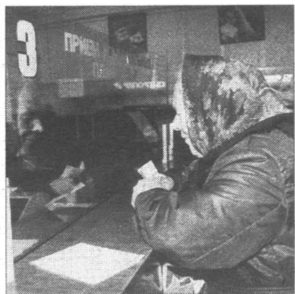
— Олександре Миколайовичу, ще одне. Мої батьки у 30-х роках вступили у колгосп. У них було 7 гектарів землі. А в 37-му батька репресували і стратили. Як спадкоємець я маю право на компенсацію?

— За землю відшкодування не буде. Оскільки, ви знаєте, тоді радянська влада землю селянам давала безплатно.

— Батько в колгосп реманент свій вніс.

— За це вам належить компенсація. Ви повинні подати у виконком заяву. Там розглянуть і визначать розмір відшкодування. Звичайно, з урахуваннями цінових змін. Я знаю, в ті часи багато в людей повідбирали. У західних районах конфісковували все, що було: будинок, реманент, худобу, землю. Будемо поступово компенсувати.

— Шундрик Григорій Петрович з Городища. Я звернувся до суду із заявою про компенсування вартості спадщини. Суд вирішив справу на мою користь. Але на практиці нічого не робиться. Кажуть, усе загрузло в Мін'юсті. Хотів би до вас на прийом потрапити, Олександре Миколайовичу!

— Я наступного місяця буду в Городищі.

— Але я раніше збираюсь у Київ.

— Заходьте. Ваше питання вирішимо.

— Чув, що будуть компенсувати заощадження. Але ж ціни дуже зросли.

— Справді. Хліб коштував 20 копійок, а зараз 60. Але, по-перше, тодішні ціни не відповідали реальним затратам, а подруге, сьогодні держава не може більше виділити коштів. Заживемо заможніше, буде й компенсація інша.

— Спасибі за правдиву відповідь.

— До побачення.

Село

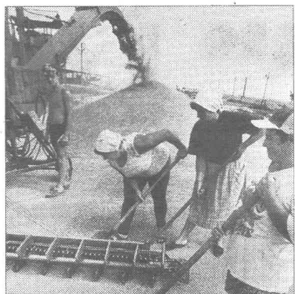
— Доброго дня, Олександре Миколайовичу. Васильківщина жнивує, а пального не вистачає.

— Я вже мав розмову з керівництвом вашого району. Домовились, як вийти зі скрутного становища. Але візьму ще на замітку. Проконтролюю. Як справи на полях?

— Пшениця в колгоспі «Маяк» дає по 47 центнерів. Загалом іде по 41—43. Гороху в окремих господарствах навіть після таких дощів збираємо по 20 центнерів.

— Добре. До побачення.

— Титаренко Надія Вікторівна із Сумської області. Літо, а в нас не вистачає

запасних частин до комбайнів, до техніки на фермах. Як же нам з цим розібратися?

— Надіє Вікторівно, у кожному районі є станції технічного забезпечення. Вони напівдержавні. Повинні забезпечувати сільське господарство пальним, запчастинами на договірних умовах. Кожне господарство: державне, кооперативне, фермерське, укладає угоду на бартерних умовах і отримує все необхідне.

— Ціни на запчастини порівняно з 80-ми роками дуже високі.

— Згоден. Сільгосппродукція в кілька разів дешевша від промислової. Треба буде й це питання вирішувати. А поки що держзамовлення зменшено більш ніж удвічі. Замовлено 5 мільйонів тонн хліба. Решта — за прямими договорами.

— Знаємо, що державні ціни на запчастини нижчі. Чи не можна надрукувати їх у газеті?

— Надіє Вікторівно, це великий каталог. Звичайно, надрукувати необхідно. Але не в газеті, а окремим виданням.

— Спасибі, до побачення.

— Добрий день. Телефонують з вашого рідного району. Приємно, що ведете «гарячий телефон». Я колись під вашим керівництвом починав, працював агрономом у Винниченка.

— Віктора Андрійовича?

— Так. Я Сергій Петрович Вахній.

— Я добре знаю вашого батька, зоотехніка. Не сподівався він, що ви очолите райдержадміністрацію.

— Олександре Миколайовичу, дуже нас хвилює ситуація з виробництвом цукру. Чув, що збираються закрити 80 заводів. А цукру виробляти 1,5 тис. тонн. Яка ваша позиція?

— Цукор, олія, пшениця — візитна картка України. Якщо хтось цього не розуміє, то нічого братися до керівництва державою.

У нас 192 цукрових заводи. Жодна інша держава такого не має.

Україна приростатиме АПК. Цукрові буряки, соняшник, пшениця — невичерпне джерело нашого багатства. А те, що робиться сьогодні, нічого, крім шкоди, не принесе.

Є постанова Кабміну № 490. Ми її підтримуємо, бо дехто вже ладен її зліквідувати. Чому? Та тому, що Міжнародному валютному фонду не подобається, що ця постанова передбачає велике ввізне мито на цукор з-за кордону. Таким чином підтримується вітчизняний виробник. Переконаний, так і треба діяти, якщо дбатимемо про свою економіку, про майбуття України. Цукрові буряки — це не лише цукор, це стратегічна перспектива економіки.

— Ми вас підтримуємо. А то збудували заводи, а тепер давай їх нищити. Не по-господарськи це.

— Дякую. На все добре.

Зарплата

— Доброго вечора, Олександре Миколайовичу! Я Грищенко Віра Іванівна, слюсар. На «Мотозаводі» нам з жовтня минулого року не дають зарплати. Ми зверталися до профспілки, а там відповіли, що то справа Верховної Ради. Нехай хороший бюджет затверджує.

— Справа не в бюджеті, а в тому, як реалізується продукція заводу.

— Завод нічого не випускає.

— Тобто не працює?

— Три тижні працюємо на ширвжиток, а три тижні — на канікулах. Мотоциклів мало дуже виготовляємо.

—Ситуація складна. Я спробую розібратися.

—Спасибі.

—Олександре Миколайовичу, я Самойлова Майя з Києва. Треба якось парламенту розглянути питання про приховане безробіття. Заводи не працюють по кілька місяців на рік. А якщо і працюють по 3—4 дні на тиждень, то не платять зарплату. Отож багатьом доводиться виживати за рахунок дрібної торгівлі. Пропоную, щоб до податкового законодавства внесли поправку: не брати податки і штрафи з тих людей, хто вимушено безробітний. Завод чи інші якісь підприємства повинні видавати відповідні довідки.

—Ви знаєте, в цьому є раціональне зерно.

—Чи може бути розглянуте питання в парламенті?

—Я собі занотував. Спробуємо.

—Дякую. До побачення.

—Охріменко Василь Петрович вас турбує. Якась незрозуміла річ у нас із зарплатою виходить. Як лишень новий прем'єр з'являється, то обіцяє до певного строку виплатити. А Пустовойтенко каже, що до листопада бюджетникам все віддасть. Мало віриться. Та й Президент напару з Дурдинцем багато чого обіцяли. Їхніми вустами та мед пити. Оце ще не розберуся, що є правда. Кажуть, що ті, хто отримав сертифікати, то, за законом, нічого не втратять. А президентський указ нібито говорить, що втратять. То що, Президент не дбає про народ?

—Василю Петровичу, закон є правда. Укази Президента, згідно з Конституцією, на перехідний період діють лише у тій частині, де немає закону. Отже, коли є закон, то діє лишень він, а не указ Президента.

—Закони підписує Президент.

—Так. Вони діють у редакції, яку прийняла Верховна Рада і підписав Президент.

—Дякую.

Законодавство

—Доброго здоров'я, Олександре Миколайовичу! Леонід Сахаренко із Володимира. Чув, що Верховна Рада планує внести зміни до Конституції, а Президент проти. В газетах це й фразу вичитав: «конституційний переворот».

—Думаю, про «конституційний переворот» хтось пожартував. Адже Президент перший вніс пропозицію про продовження повноважень Верховної Ради нинішнього скликання, а це суперечить нормам Основного Закону. За Конституцією з ініціативи групи депутатів через

рік після прийняття Основного Закону можуть розглядатися питання про внесення змін. Тож усе законно.

Справді, сьогодні є окремі положення Конституції, які бажано уточнити.

Наприклад, прем'єр-міністра, генерального прокурора затверджує Верховна Рада за поданням Президента, а звільняє сам Президент. Нелогічно. Очевидно, і в разі

ПЕРША РІЧНИЦЯ КОНСТИТУЦІЇ УКРАЇНИ

звільнення посадових осіб такого рангу необхідно мати згоду Верховної Ради. Є проблеми з організації самоврядування, призначення-звільнення керівників силових міністерств.

Я вважаю, що внесення змін до Конституції — це закономірний процес. Он у Сполучених Штатах Америки поправок до Основного Закону у кілька разів більше, ніж сама Конституція.

Життя не стоїть на місці. Змінюються економічні, політичні, суспільні відносини.

Врешті-решт, ми самі змінюємося. Тому переконаний, Основний Закон не догма, не закостеніла форма, а живий організм, що розвивається.

Виважено, делікатно, обережно Основний Закон можна змінювати.

Нерозумно звинувачувати одне одного в неконституційних діях. По-державному треба підходити до цього питання.

—Олександре Миколайовичу, коли ж ви у відпустку, на відпочинок?

—Та як із справами впораємося, тоді вже й відпочину.

—Дзвонять з Полтавської області, з Карлівки. Олександре Миколайовичу, Леонід Кучма не складав присяги на новій Конституції. Не брав на себе зобов'язань виконувати її положення, не вступив на посаду Президента на новій конституційній основі. Він ніхто зараз.

—Так не можна говорити. Президент склав присягу на чинній тоді Конституції. Програму дій Президента Верховна Рада схвалювала вже за нового Основного Закону. До речі, багато положень старої Конституції ввійшло в нову.

—Я переконаний, що депутатів-сумісників не повинно бути.

—Ви маєте рацію. Кандидати в народні депутати писали заяви, що в разі обрання перейдуть працювати у Верховну Раду на постійній основі. На жаль, не всі виконали взяті зобов'язання. Але то справа совісті і честі кожного.

Конституційний суд, на мій погляд, хибно тлумачить деякі положення окремих законів. Переконаний, необхідно вносити зміни до законодавчих актів, що тлумачити закони має право лише той, хто їх приймає, тобто — Верховна Рада.

—Згоден з вами, Олександре Миколайовичу.

—Добрий день. Анатолій Леонідович Тимощук, Київ. Олександре Миколайовичу, як ви ставитеся до проблеми продовження повноважень нинішнього складу Верховної Ради?

—Негативно. В Конституції визначено термін повноважень нинішнього складу Верховної Ради — 4 роки, названо рік, місяць, день нових виборів. Тож треба спокійно скласти повноваження. Дати можливість народу зробити вибір, а новий склад Верховної Ради нехай розпоче роботу у визначений Основним Законом термін. Хтось говорить, що, мовляв, для проведення чергових виборів необхідні значні кошти. Звичайно, потрібні. Але не в цьому суть. Хоч би коли ми проводили вибори, кошти все одно будуть потрібні. Головне, хто прийде працювати у Верховну Раду на професійній основі. У березні люди визначаться, кому вони довіряють.

Можливо, треба внести поправку, що парламент має працювати 5 років. Президент обирається на п'ять років, то нехай і Верховна Рада стільки ж працює. Але то вже після проведення виборів у березні 1998 року.

—Олександре Миколайовичу, ви підтримуєте ідею проведення наступних виборів за змішаною системою?

—Обома руками.

—А що це дасть суспільству?

—Коли 50 відсотків народних депутатів будуть обирати за партійним списками, це дасть змогу розібратися, хто є хто. Якщо подивитися на лозунги, програми, то ліві, праві і центристи не дуже й різняться. Особливо, коли рвуть на собі сорочки і б'ються за процвітання і незалежність. А як до діла доходить, отут і з'явюється справжнє обличчя. Отож, новий виборчий закон дасть змогу структуризувати парламент. Стане цілком зрозуміло, хто на себе візьме відповідальність за прийняття рішення.

Кабінет міністрів має формуватися за участі Верховної Ради. Депутатська більшість, яка представлятиме окрему партію чи партійне об'єднання, нестиме відповідальність за державну політику. А то міняють прем'єрів, ніби рукавички, і що з того?

У разі, коли формуватиметься Кабмін з новими підходами, то можна буде запитати у лівих, правих чи центристів: ваш прем'єр, то відповідайте, чому в суспільстві безпорядок, чому життя гіршає?!

Тоді не лозунги відіграватимуть першочергову роль, а реальність.

—Дякую. До побачення.

—На все добре.

Київ

—Щирі вітання. Звуть мене Степан Іванович. Я киянин. Скажіть, будь ласка, коли буде прийнято закон про столицю України?

—У вересні. Законопроект уже готовий.

—Спасибі.

—Я Іван Петрович. Поясніть, коли вже в Києві закінчиться безладдя?

—Ви знаєте, ми вже прийняли закон про місцеве самоврядування. Там чітко визначено роль і місце рад і адміністрацій. Те, що діється у Київраді, — елементарне порушення законодавства. Народ обрав Косаківського. Якщо не задовольняє його робота, треба зібрати сесію, висловити недовіру. Одне слово, діяти за законом. А дехто в керівництві міста діє так, нібито перебуває на безлюдному острові, а не в правовій державі. Нині питання вивчають комісія Верховної Ради, Верховний суд, Генеральна прокуратура. Наведемо порядок, треба покласти край незрозумілому протистоянню.

Один з варіантів — розпуск міськради і призначення нових виборів.

—До побачення.

—Вас турбує Веселова Антоніна Іванівна. Моя адреса: Київ, вул. Львівська, 7/9, кв. 96. Олександре Миколайовичу, звертаюся до вас як до Людини з великої букви. Я вдова, ветеран війни, інвалід I групи. В моєму житті було дві війни і три голоди. Вже не можу жити у холодній квартирі. Виключають тепло. Допоможіть.

—Антоніно Іванівно, я записав вашу адресу. Вирішу з міською владою.

—Спасибі.

—Я Макарова Аліса Антонівна , Київ. 16 років перебуваю на квартобліку. Нас проживає чотири сім'ї в одній квартирі.

—Алісо Антонівно, я розберуся.

—Дякую.

—Я вчителька, звуть Ольгою Степанівною, мені 75. Серце кров'ю обливається за наших дітей. В нашому дворі забили-затоптали автомобілями дитячий майданчик, поламали дерева. Малечі нікуди сховатися від гуркоту і газів. Це по Фрунзе, 17. Я знаю, Олександре Миколайовичу, ви добра людина.

—Ольго Степанівно, вирішимо, як навести порядок.

—Тільки проконтролюйте. Я зверталась у жек N 803, в районну адміністрацію, а віз і нині там.

—Добре. Зробимо.

—До побачення.

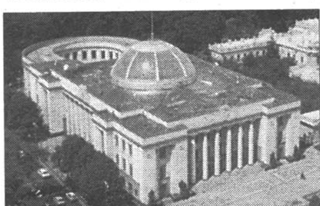
Україна

— Добрий вечір. Островський Євген Йосипович з Івано-Франківська. Часто слухаю і бачу вас по телебаченню. Ви працювали на Тернопільщині. Про вас там дуже хорошої думки. Але здалося мені, що ви прохолодно ставитеся до західних українців.

—Євгене Йосиповичу, ви мене дивуєте. Хіба той більше любить свою країну, хто голосніше про це кричить? Діла — ось мірило нашої турботи про рідний край. Ви згадали Тернопільщину. Так, я там не одну безсонну ніч мав. Область із дотаційної вийшла на прибуткову. До речі, часто бував в Івано-Франківській, Львівській, Волинській, Чернівецькій областях.

Коли працював міністром сільського господарства, то в будь-який час міг відповісти, де, скільки, чого посіяли, зібрали. Скільки добрив внесли, чого не вистачає.

Найбільше задоволення і радість — від спілкування з людьми. Працьовиті, доброзичливі, вони не терплять фальші. Природно, я комусь не подобаюся, хтось не подобається мені.

Є різниця в політичних поглядах, психологічні, моральні засади можуть не збігатися. В народі кажуть: один дивиться у воду і бачить зорі, а інший — лише грязюку.

Однак, хоч би які різні ми були, а живемо в одній державі. Іншої Вітчизни немає і не буде. Для мене це однозначно.

От коли у Львові мали святкувати 53-річчя визволення від фашистських загарбників, я передзвонив до місцевих органів влади і просив не допустити протистояння, розпалювання ворожнечі. Нам нічого ділити.

Як маємо ставитися до людей, які кров свою на полі бою проливали? Так, був Радянський Союз. Так, у 39 році Україна вперше у своїй історії об'єдналась у єдину державу. Чого ми постійно ганьбимо той час? Забули вислів? Не стріляй у минуле з пістолета, бо майбутнє вистрелить у тебе з гармати.

Шанувати треба одне одного, свою історію, культуру.

А хто більше зробив для Батьківщини, покаже час.

Одне скажу, я в сільському господарстві пропрацював майже 50 років, від рядового агронома до віце-прем'єр-міністра дійшов. Сьогодні — перший заступник Голови Верховної Ради. Мені не соромно за свою трудову біографію. Та й не мірятися нам треба в любові до України, а працювати в поті чола.

—Олександре Миколайовичу, я з вами цілком згоден.

—Добре. До побачення.

Різне

—Добридень. Ми приватизували по 6 соток землі під дачні ділянки. У нас тут на Осокорках, що під Києвом, майже всі пенсіонери. Тепер земельне управління повідомило, що маємо платити по 150 гривень. На хліб грошей не вистачає, а тут...

—Я розберуся. Однозначно, це роблять незаконно. Я з'ясую у керівництва міста, хто таку ціну встановив.

—Спасибі.

—Доброго дня. Телефонує Донцов Віталій Петрович, учитель. Думаю, Верховній Раді треба прийняти закон про заборону пропаганди насильства, розпусти, засилля реклами іноземною мовою. Увесь Хрещатик тоне в якихось вивісках, що їх народ прочитати не може. Телебачення і радіо просто забиті зарубіжною естрадою. Твори вітчизняних митців ігноруються.

—Народний депутат Костицький Михайло Васильович підготував законопроект, який ми розглянемо у вересні цього року.

Сподіваюся, ми його приймемо, і тоді буде покладено край неподобствам, про які ви говорили.

—Значить, є надія. Дякую, Олександре Миколайовичу. Я ваш прихильник.

—Спасибі, Віталію Петровичу.

—Я Дробенко Анатолій Олексійович з Одеси. Інвалід Радянської Армії. Пільг ніяких не маю. Звертався у військкомат, а там кажуть, що пільги мають лише офіцери кадрової служби. Але я теж Батьківщині служив.

—Напишіть на моє ім'я листа. Я розберусь із цією ситуацією.

—Спасибі. До побачення.

Ось так упродовж двох годин перший заступник Голови Верховної Ради Олександр Ткаченко відповідав на запитання читачів газети «Голос України». Характерна особливість усіх без винятку дзвінків — доброзичливість, повага до співрозмовника і до Верховної Ради. Це відповідь тим, хто намагається поширити в суспільстві думку, нібито парламент не має авторитету в людей, ніби народні депутати нічого доброго не роблять. Ні, панове. Ні! Народ не обдурити. Він уже розібрався, де зерно, а де полова.

«Нормальні герої завжди йдуть в обхід»

(Початок на 1-й стор.).

Не будемо казати про прем'єрську чехарду, яка всім набила оскому. Варто звернути увагу лише на перманентну кризу відносин між гілками влади, провоковані розколи в середовищі політичних партій, постійне падіння виробництва і рівня життя людей. Загальмувалися не тільки економічні реформи, а й становлення громадянського суспільства. Зрозуміло, з таким багажем на вибори і потикатися не варто. І все ж влада — солодка річ, солодша за халву на халяву. Отож і розпочалася безпрецедентна боротьба з непокірним парламентом.

І що ж? Виявляється, як заявив на брифінгу глава адміністрації Президента Євген Кушнарьов, ніхто не ставить під сумнів конституційне право народних депутатів вносити зміни до Основного Закону. Але... Владу — не віддамо, бо загостримо політичну ситуацію і змусимо парламент крокувати в ногу з Президентом. Недаремно Євген Кушнарьов висловив заповітну мрію — щоправда, невідомо чию: власну чи президентську — про однопартійний курс глави держави і парламенту. Знайоме щось таке, чи не так? Знайоме з тих часів, коли Євген Кушнарьов очолював оргвідділ Харківського міськкому КПУ...

Отож і не дивно, що нині доводиться маневрувати: ціль виправдовує засоби, а «нормальні герої завжди йдуть в обхід».

Володимир КОРОЛЮК.

Хто керує парламентом?

За словами глави адміністрації Президента України Євгена Кушнарьова ніхто не ставить під сумнів конституційне право народних депутатів вносити зміни до Основного Закону. Мова сьогодні йде про те, що будь-яке намагання розпочати перерозподіл компетенції між головними суб'єктами державної влади неминуче призведе до серйозного загострення політичної ситуації. Ігнорувати компроміси, досягнуті суб'єктами влади у ході прийняття Основного Закону, які і стосувалися питань розподілу компетенції повноважень гілок влади, є безвідповідальним кроком. Зосередження зусиль на прийнятті закону про вибори, програми діяльності уряду, розгляду держбюджету на наступний рік — такими повинні бути першочергові напрями діяльності парламенту, заявив на брифінгу Євген Кушнарьов, повідомляє ДІНАУ-Укрінформ.

Тепер уже й глава президентської адміністрації намагається визначати напрями роботи парламенту.

Реформування нашої економіки:

Погляд на рекомендації

ТАК СКЛАЛОСЯ, що майже водночас побачили світ книжки: монографія «Шлях України» професора, народного депутата України Михайла Павловського та монографія професора Джефрі Сакса і Олександра Пивоварського «Економіка перехідного періоду. Уроки для України». Тому, ясна річ, постають запитання: чиї поради корисніші та зрозуміліші для України — українця Михайла Павловського чи американця Джефрі Сакса? Що спільного і чим відрізняються книжки, написані на одну й ту саму тему?

Необхідно підкреслити, що монографія Дж. Сакса, О. Пивоварського «Економіка перехідного періоду. Уроки для України» має багато спільного з монографією Дж. Сакса «Ринкова економіка та Росія» (1994). В окремих її розділах відмінність полягає лише в тому, що замість Росія написано Україна. Це, мабуть, не випадково, бо Дж. Сакс в 1991—1994 роках очолював команду консультантів Президента Росії Б. Єльцина, тепер він часто консультує український уряд і Президента України.

Досягнення Росії, у результаті проведення реформ, відомі. А ми зупинимемося детальніше на аналізі рекомендацій цих книжок стосовно реформ України.

Наше завдання істотно спрощується тим, що М. Павловський у своїй книжці посилається на монографію Дж. Сакса «Ринкова економіка в Росії», порівнює свої висновки з висновками Дж. Сакса.

Попри те, що вказані книжки написані на одну й ту саму тему, вони істотно різняться і за формою, і за змістом.

У книжках Дж. Сакса викладено здебільшого положення так званої квазістабільної ізольованої економіки, викладеної з позицій інтересів розвиненої країни. Він розглядає всі проблеми економіки винятково з позицій монетарної економічної теорії, що базується на неокласичних, неоліберальних і неоконсервативних концепціях. Безпосередньо проблемам перехідної економіки присвячено лише першу частину цієї книжки — «Загальний погляд на ринкову економіку» — а в інших чотирьох частинах викладено загальні положення монетарної економічної теорії, а саме: інфляція та фінансова система; функціонування ринкової економіки; Україна і світова економіка; перспективи економічного розвитку України.

Водночас усі частини книжки Михайла Павловського належать до економіки перехідного періоду: загальні положення економічного розвитку суспільства; перехідна економіка та її особливості в Україні; від кризи до розвитку — через державне регулювання; громадянське суспільство і держава.

Особливості суспільства і нестабільної економіки перехідного періоду М. Павловський розкриває завдяки тим істотним елементам новизни, що є в його книжці: оригінальна система координат: міра втручання держави в економіку (міра державного регулювання) —історичний час; сформульовані ним два закони ринку: закон ерозії (або деградації) ринку і закон розвитку ринку; формула визначення причин інфляції, пристосована до будь-яких змін в економіці, відбиває стан у сукупності економічних теорій і враховує всі основні чинники інфляції: приріст виробництва, дефіцит бюджету, кредитування Національним банком комерційних банків, бартер, збереження коштів в іноземній валюті, затримку з виплатою заробітної плати, лібералізацію зовнішньоекономічної діяльності, неринкову поведінку підприємців, неконтрольований приріст швидкості обороту грошей у комерційних банках і т. д.; новому поняттю в економіці — "стійкість економічної системи», запровадженому автором; підхід до розгляду таких основних понять ринкової системи, як лібералізація, протекціонізм, державне регулювання, фундаментальні основи ринку, який полягає в тому, що всі ці поняття розглядаються одночасно з позицій як розвиненої, так і слаборозвиненої країни, або країни, яка трансформує свою економіку і входить до ринкового середовища.

На відміну від Дж. Сакса, М. Павловський розглядає всі проблеми, виходячи з досвіду розвинених країн, що спираються не на одну економічну теорію, а на їх сукупність, приділяючи особливу увагу інноваційному процесу, який випадає з поля зору монетарної економічної теорії, що базується на позиціях сучасного неоконсерватизму, на неокласичних і неоліберальних концепціях.

У зв'язку з невизначеністю поняття ринкової економіки в книжках Дж. Сакса, він і його співавтор О. Пивоварський так і не відповіли на запитання, поставлене в книжці «Економіка перехідного періоду. Уроки для України» в назві розділу 17 «Яку модель вибрати Україні?». П. Павловський, розвинувши положення про крайнощі розвитку суспільства з точки зору втручання держави в економіку, підкреслює, що обидва суспільства —. класичний капіталізм (вільний ринок) і державний соціалізм вичерпали себе в XX столітті. Спочатку в 30-ті роки XX століття в розвинених країнах себе вичерпав класичний капіталізм і для цих країн вільний ринок уже — історія. В розвинених країнах панує модель змішаної економіки — соціально орієнтовані, державно регульовані ринкові відносини. Таким чином, М. Павловський робить висновок про те, що коли Україна хоче стати розвиненою країною, вона має скоригувати свій шлях реформ — не до класичного (дикого) капіталізму, а до моделі змішаної економіки, яка забезпечує ринок на основі інноваційного процесу. На думку автора, це треба робити, бо цей шлях відповідає змістові Конституції України. Безумовно, потребують уточнення поняття змішаної економіки, визначення в ній питомої ваги різних форм власності, організація відносин власності та інші питання, але саме на цьому шляху Україна зможе досягти реальних успіхів.

Порівнюючи шляхи США та України в запровадженій автором системі координат, М. Павловський звертає увагу на те, що в 30-ті роки під час «великої депресії», коли спад виробництва в США досяг 46 відсотків, безробіття — 35, капіталістичну систему загалом і в США зокрема врятувала економічна теорія Кейнса, яку реалізував Ф. Рузвельт у своєму «Новому курсі».

Для України, як показує М. Павловський, сьогодні корисна низка положень економічної теорії Кейнса. Автор у своїх висновках пише: «Нам перейняти б рішучість і енергійність дій у межах «нового курсу» президента США Ф. Рузвельта, особливо в питаннях підпорядкування грошово-фінансової системи інтересам власного виробництва». Ця стурбованість автора за долю України цілком обгрунтована, бо параметри кризи в Україні перевершили всі параметри кризи в США в 30-ті роки: спад виробництва близько 60 відсотків, безробіття (з урахуванням прихованого) — 40 (а в науці до 90), гіперінфляція в 1993 році — 10255 (рекорд серед країн СНД), більш як 80 відсотків населення проживає за межею бідності.

Рекомендуючи Україні монетарну економічну теорію як базову, Дж. Сакс зовсім не розглядає в своїй книжці проблеми державної (національної) безпеки України, проблеми деградації науки, освіти, науково-технічного потенціалу, духовності та моралі. І, мабуть, тому Дж. Сакс вважає за перспективну запропоновану ним трифазну послідовну стратегію економічного розвитку: стабілізації, становлення ринку і структурного коригування.

Водночас М. Павловський вказує, що послідовна трифазна стратегія економічного розвитку Дж. Сакса призводить до деградації ринку і тому її треба вилучити з діяльності уряду України. Натомість М. Павловський пропонує трифазну паралельну стратегію економічного розвитку, що має спиратися на інноваційний процес.

На відміну від невизначеності Дж. Сакса щодо ролі промислової політики в перехідній економіці, М. Павловський підкреслює, що в перехідний період, коли головним завданням є структурна зміна в економіці, основою її реалізації виступає промислова політика, що її розробляє держава.

Зважаючи на сформульовані закони розвитку і деградації ринку, М. Павловський стверджує, що вільний ринок (ринковий механізм саморегуляції) може ефективно працювати лише за наявності раціональної структури економіки, проте вільний ринок у принципі не здатний самостійно сформулювати цю структуру, це не його функція.

Тепер стане зрозумілий висновок М. Павловського, що найбільшою помилкою перших років реформування було відсторонення держави від втручання в економіку, бо проблема нераціональної структури економіки, що дісталася Україні у спадок від колишнього СРСР, мала була розв'язуватися з допомогою державного втручання в економіку, а не дією механізму ринкового саморегулювання.

М. Павловський поділяє погляди Дж. Сакса про те, що для країни, яка здебільшого експортує свою продукцію, корисна політика лібералізації зовнішньоекономічної діяльності. М. Павловський звертає увагу, що коли в США, Японії, Німеччині відношення експорту до імпорту становить приблизно 9:1, то в Україні це співвідношення порядком нижче і тому для названих вище країн політика беззастережної лібералізації зовнішньоекономічної діяльності корисна, а для України — руйнівна, щодо її виробництва. При цьому М. Павловський звертає увагу на те, що саме розвинені країни захищають економічними методами свій ринок і свого виробника.

На відміну від Дж. Сакса М. Павловський аналізує шляхи тієї чи тієї країни, виходячи з історії становлення і розвитку економічних теорій і течій, що основні рекомендації, які є в книжці Дж. Сакса, — це досягнення економічної теорії XV—XIX століть, у той же час ми стоїмо на порозі XXI століття.

Наступний розділ книжки М. Павловського «Шляхом до ринку, але в коло яких держав — розвинених чи слаборозвинених?» дає відповіді на такі запитання: що спільного для всього ринкового середовища, чим відрізняються слаборозвинені країни від розвинених і що треба, щоб потрапити в те чи інше коло держав. Автор підкреслює, що Україна має всі підстави здобувати в боротьбі своє місце в колі розвинених держав і йти далі, а рекомендації книжки Дж. Сакса та умови співробітництва міжнародних фінансових організацій підштовхують Україну в коло слаборозвинених країн.

На відміну від Дж. Сакса та О. Пивоварського, які обмежуються тим, що мету реформ формулюють як однофакторну модель — максимізація прибутку, М. Павловський бачить мету реформ у підвищенні добробуту широких верств населення (це можливе за умови еволюційного розвитку на основі науково-технічного прогресу), гарантії конституційних прав людини, досягненні злагоди в суспільстві при наданні пріоритету людині праці з гідною оплатою, залежності від результатів діяльності робітників, селян, науковців, правників, лікарів, учителів, діячів культури та ін.

У розділі «Система соціального захисту» Дж. Сакс і О. Пивоварський, розкриваючи механізми розв'язання цих проблем в розвинених країнах, не вказують, де взяти для цього реальні джерела фінансування в Україні.

Завдяки їхнім рекомендаціям беззастережної і передчасної лібералізації зовнішньоекономічної діяльності, вже сьогодні в Україні паралізовано всі виробничі галузі, навіть ті, що були пріоритетні і природні для України — зокрема сільське господарство.

Сьогодні в Україні імпортними є більшість продуктів

УСЕ ПЕРЕПЛУТАЛОСЯ В «ЦУКРОВОМУ ДОМІ»

Врожай-97

Ще місяць — і розпочнуться «цукрові» жнива. Нинішнього року сільгоспвиробникові належить зібрати білих коренів з 1,1 мільйона гектарів. За прогнозами, аграрники видадуть на-гора 24 мільйони тонн сировини. З такої кількості цуковари у змозі виробити 2,7 мільйона тонн цукру. Але практичне втілення в життя таких намірів проблематичне: надто багато невизначеностей на шляху перетворення сировини у кінцевий продукт.

... На початку 90-х спайка сільгоспвиробник-переробник працювала без збоїв. Виробництво солодких коренів за першу п'ятирічку нинішнього десятиріччя дорівнювало в середньому 31,3 мільйона тонн. Це давало 3,5 мільйона тонн білого піску, більшість з якого забирала Росія. 1,5 мільйона — саме стільки і потрібно — залишалося для внутрішнього споживання. Усе йшло більш-менш. Загальмувало на «солодкому» ринку після запровадження давальницької схеми переробляння цукросировини. За неї аграрники — здавачі цукрових буряків на заводи — отримували 70% продукції, решта йшла для реалізації цукроварням. Але переробні підприємства не могли конкурувати з товаровиробником. Воно й не дивно. Адже собівартість цукру, який залишався на заводах, сягала майже однієї гривні, а собівартість того, що забирали собі селяни, становила для них 50—60 копійок, і вони з успіхом за такою само ціною стратегічний продукт і реалізували. Наслідок —дешевий колгоспний цукор наповнив ринок, а заводи, для яких правила гри від сільгоспвиробника виявилися неприйнятними, торік «ходили» у банкрутах.

Нинішнього сезону пакет документів, розроблених урядом, зводиться до ліквідації монополії товаровиробника на дешевий цукор. Наприкінці травня у високих кабінетах визріла постанова «Про регулювання ринку цукру». Згідно з нею, Міністерству АПК, облдержадміністраціям доручено «вжити заходів для недопущення в подальшому переробки цукрових буряків на давальницьких умовах». Щоб зробити ціну вигідною для переробника, уряд вдався до інших кроків: встановив загальну квоту поставок його на внутрішній ринок в обсязі 1,5 мільйона

Якими порадами користуватися?

М. Павловського і Дж. Сакса

харчування і товарів масового споживання, майже вся електроніка, автомобілі, сільськогосподарська техніка. А що залишив світ Україні в розділі праці? Екологічно небезпечне та енергомістке виробництво, дешеву робочу силу та дешевий інтелект? Тому М. Павловський, виходячи з ідеології стратегії розширення ринку, до відомих шляхів поглинання ринків додає нові, характерні для постсоціалістичних країн. Серед них —приниження інтелекту нації до такого рівня, щоб країна, ринок якої поглинається, була здатна використати продукцію розвинених країн, але не була б здатна розробляти й виготовляти конкурентоспроможну продукцію — нинішній стан у науці є підтвердженням успішної реалізації цього шляху. Лише один відсоток промислових підприємств використовує досягнення науки України. Якщо на початку реформ за рівнем патентно-ліцензійної діяльності на душу населення Україна була на рівні США, то через п'ять років реформ цю діяльність в Україні майже припинено зовсім. У багатьох регіонах України залишилося на 10 тисяч населення менш як десять інженерів-конструкторів, які здатні розробляти технічну документацію. А це вже характерні прикмети слаборозвиненої країни.

З урахуванням наведених матеріалів заяви Дж. Сакса та О. Пивоварського про даремне побоювання лібералізації торгівлі та трансформації економіки відверто звучать як нещирість і зневажання стосовно України. На жаль, наведені дані вже стали гіркою реальністю.

Повчальний для України досвід країн Латинської Америки щодо лібералізації зовнішньої торгівлі та широкого використання кредитів міжнародних фінансових організацій. Про які успіхи і незалежність цих країн можна вести мову, коли тільки за минуле десятиріччя (1981—1990 рр.) їх зовнішня заборгованість зросла більш як на 200 млрд. доларів і підвищилася до астрономічної суми — 573 млрд. доларів.

Згідно з даними ООН, у слаборозвинених країнах, що їх контролює Захід, 1,3 млрд. чоловік проживають нині за межею бідності, 700 млн. — недоїдають, 2,1 млрд. хворіють на анемію, близько 1,5 млрд. не мають доступу до чистої питної води. 85 відсотків усіх благ і ресурсів споживає п'ята частина населення земної кулі, яка живе в розвинених країнах. І лише 15 відсотків припадає на решту населення світу. Мріяти, що ми опинимося серед «золотого мільярда» щасливих і багатих, наївно, коли бідність уже стала масовим явищем. («Віче» 1997, № 5, ст. 91—92).

На жаль, Україна не вчиться на помилках, а лібералізує зовнішню торгівлю і бере кредити на умовах, вигідних кредиторам, які сприяють збільшенню економічної заборгованості, спадові виробництва та інтелектуальній деградації. Ми практично вже входимо в коло слаборозвинених країн.

У зв'язку з цим, на нашу думку, правильними є запроваджені М. Павловським ознаки кредитів як корисні, нейтральні та шкідливі. Згідно з цією кваліфікацією, більшість кредитів міжнародних фінансових організацій шкідливі для України, бо нічого, крім зростання її зовнішньоекономічного боргу, не дають. Таким чином, необгрунтованими і безпідставними видаються рекомендації Дж. Сакса для України щодо вступу до світової системи ГААТ, яка приносить успіх передусім країнам-експортерам. Хоча Дж. Сакс і підкреслює успіхи Китаю в світовій торгівлі, але не акцентує уваги на тому, що Китай досі ще не прийняв умов системи ГААТ.

Отож, для М. Павловського джерелами розв'язання всіх соціальних проблем є: зростання власного виробництва, яке неможливе без розробки урядом промислової і аграрної політики, стратегія захисту свого ринку та свого виробника, обгрунтована політика лібералізації зовнішньоекономічної діяльності, підпорядкування банківської системи інтересам виробництва України, підвищення оплати праці в 5—7 разів, самостійність у мисленні та прийнятті рішень керівниками країни, зміна цінностей в суспільстві, розрахунок на власні сили, власний науково-технічний потенціал, освіту, охорону здоров'я, єдність духовності й моралі.

На завершення аналізу книжок М. Павловського і Дж. Сакса розглянемо особливості висвітлення ними проблем інфляції і створення ефективної фінансової системи.

Дж. Сакс, виходячи з положень монетарної економічної теорії, всю проблему інфляції зводить до зменшення відносного дефіциту бюджету без урахування причин його виникнення.

На відміну від Дж. Сакса М. Павловський допускає, що всі параметри, які входять до закону обміну грошей, можуть змінюватися довільно. Це дає йому змогу отримати нову, повнішу формулу визначення інфляції, яка відбиває вплив на неї не одного чинника —дефіциту бюджету, а ще багатьох, таких як: приріст (або спад) виробництва, неконтрольований приріст швидкості обігу грошей у комерційних банках, рівень бартеризації, затримки у виплаті зарплати, лібералізація зовнішньоекономічної діяльності, збереження грошей і розрахунки в іноземній валюті, відплив капіталу за кордон, кредитування Національним банком комерційних банків, неринкова поведінка підприємців та інших.

Формула М. Павловського застосовна до нестабільної, перехідної економіки. Новим висновком М. Павловського є те, що жодна з економічних теорій не здатна цілком охопити всі аспекти інфляції. Для розв'язання проблеми інфляції необхідно спиратися на сукупність економічних теорій (класичну, Кейнса, Фрідмена та ін.).

Приборкання інфляції, за рекомендаціями Дж. Сакса, не пов'язане із зростанням виробництва, а тому лише відсовує розв'язання проблеми і веде до зростання внутрішнього та зовнішнього боргів.

Рекомендації М. Павловського базуються не тільки на монетарній економічній теорії, а й показують вплив на приборкання інфляції рівня виробництва, зайнятості, втручання держави в економіку.

З його формули стають зрозумілі дії Ф. Рузвельта щодо підпорядкування банківської системи США інтересам виробництва, раціональність німецької банківської системи, яка, по суті, усуває ті основні причини інфляції, що є в Україні. Аналізуючи взаємодію виробництва і банківської системи за відомою схемою Т-Г-Т, що створює головну ланку ринкової економічної системи, М. Павловський розглядає цю взаємодію не тільки в традиційних межах ізольованої, чистої економіки, а й з урахуванням державних кордонів і міжнародного співробітництва.

Це дало йому змогу зробити висновок про те, що головною перешкодою побудови ринкової економічної системи в Україні є: по-перше, антиринковий характер банківської системи України; по-друге, беззастережна лібералізація зовнішньоекономічної діяльності; потретє, низький рівень купівельної спроможності населення через низький рівень оплати праці, пенсій, стипендій. Він обгрунтовує умови, на яких необхідно підвищити оплату праці, пенсії, стипендії у 5—7 разів, тоді як Дж. Сакс рекомендує підтримувати оплату на низькому рівні, та ще й скоротити число пільг і соціальних виплат для населення.

І нарешті, підкреслимо ще одну особливість, яка є в книжках М. Павловського і Дж. Сакса, — це глибина пророблення проблеми про місце та міру втручання держави в економіку.

У книжці Дж. Сакса ця проблема висвітлена в загальних рисах і зовсім не відбиває особливостей економіки перехідного періоду та особливостей України.

У книжці М. Павловського питання висвітлено всебічно, глибоко й повно. Їх розв'язання грунтується на використанні нового поняття — стійкості економічної системи; на використанні аналогій у структурних схемах управління, в технічних системах і в економіці, на законах розвитку і деградації ринку, а також на досить вдалій аналогії між економічною системою та діяльністю людини.

Автор звертає увагу на те, що аналогічно діяльності людини, яка визначається двома чинниками — інстинктом і розумом, так і діяльність в економічній системі визначається ринковим механізмом саморегуляції (інстинктова складова) і втручанням уряду в економіку (розумова складова).

М. Павловський пише, що важко уявити успіхи людини, яка керується лише інстинктами, але недорозвинена розумово, так і успіхи держави, яка сподівається на ринковий механізм саморегуляції і невтручання в економіку.

Усе викладене робить зрозумілим висновок М. Павловського про неприйнятність для України умов, на яких надаються кредити і допомога міжнародними фінансовими організаціями, бо вони: змушують Україну спиратися на монетарну економічну теорію, а вона, як було вказано, не розв'язує проблем економіки перехідного періоду; вимагає беззастережно лібералізувати зовнішньоекономічну діяльність, а це сприяє деградації суспільства і є головною перешкодою розвиткові в Україні ринкової економічної системи; наполягають на усуненні держави від втручання в економіку. М. Павловський переконливо доводить, що завдання економіки перехідного періоду можна розв'язати винятково завдяки втручанню держави в економіку з метою реалізації структурних змін в економіці через механізм формування промислової й аграрної політики, розв'язання соціальних та економічних проблем (розумова складова).

Як пише М. Павловський: «Політика цих міжнародних організацій, не маючи під собою глибоких наукових підстав, спираючись нерідко на хибні концепції на зразок «шокової терапії» і трифазної послідовної стратегії економічного розвитку і не враховуючи роль і місце державного регулювання в економіці перехідного періоду, дедалі частіше дає збої, спричиняє соціально-економічні наслідки, що суперечать намірам, декларованим Міжнародним валютним фондом і Світовим банком».

У книжці М. Павловського є невелика, але змістовна частина — «Громадянське суспільство і держава», аналогу якій немає в книжці Дж. Сакса і в якій автор, використовуючи запроваджену ним систему координат, висвітлює по-новому проблему взаємодії суспільства і держави, впливу кризи на обмеження прав людини (передусім, економічних), на те, як і коли впливає праця і власність на місце і роль людини в суспільстві.

Загалом, як переконливо показує М. Павловський, виконуючи беззастережно рекомендації книжки Дж. Сакса та О. Пивоварського «Економіка перехідного періоду. Уроки для України», Україна стає на прямий шлях в коло слаборозвинених.

Практично це підтвердив і Дж. Сакс під час своєї лекції у Києво-Могилянській академії, заявляючи: «Щоб злетіти вгору, треба спочатку досягти дна» («Деловые ведомости», 1996, 26 вересня). Але при цьому не вказав, скільки ще треба часу, щоб досягти дна і скільки десятиріч триватиме підняття з дна бодай до того рівня, з якого почалося падіння, тобто до 1990 року.

Навпаки, використовуючи рекомендації М. Павловського, Україна зможе змінити ідеологію економічного реформування і піти не в XVII—XIX, а в XXI століття, за короткий час подолавши свій тернистий шлях у коло розвинених країн. Як пише М. Павловський: «Віритимемо і створюватимемо своє майбутнє, обиратимемо достойних керівників і політиків, які осмислять в інтересах України чужий досвід і збільшуватимуть здобутки свого працелюбного, талановитого народу».

Петро СТЕПАНОВ,
народний депутат України, доктор філософії;
Микола МАХНЕНКО,
доктор економічних наук.

тонн і затвердив мінімальну оптову відпускну ціну на солодкий пісок врожаю-97 — 1190 гривень за тонну. Товаровиробникові, згідно з документом, гарантується 70 гривень за кожну тонну зданих коренів, а цукор, вироблений понад квоту, підлягає вільній реалізації лише за межами держави.

Утім, супротивників у нових правил гри, з'ясувалося, не менше, ніж у старих. У невизначеності товаровиробник: сіячі цукрових буряків орієнтувалися на давальницьку схему, а про введення обмежувальних квот навесні вони ще й гадки не мали. Тому і зростає тепер на «солодких» гектарах корінців у такій кількості, що вистачить і на дві внутрішні квоти. Значна частина аграрників ще до введення постанови уклала угоди під цукор на ті чи інші матеріально-технічні ресурси. Як їм бути тепер? Мало вірять аграрники, що за здану сировину вони отримають «живі» гроші. І не через рік. А про терміни повернення коштів у постанові не пишеться. Та і 70 гривень за тонну вирощеного, вважають аграрники, — ціна замала.

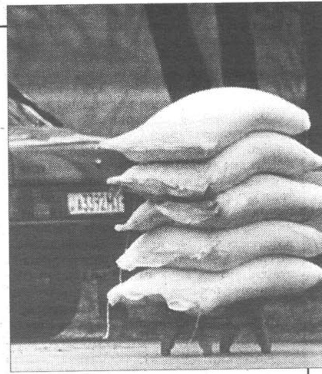
Переробникам теж не все до вподоби. Чому 1190 гривень, а не 1360, запитують вони. Багато заводчан не вірять у життєздатність упроваджуваної схеми. Втім, нарікають цукровари, якщо підемо назад, до давальницької схеми, заводи наступного року накажуть довго жити.

Навряд чи сподобається постанова і споживачеві, коли він дізнається, що за таких умов ціна на цукор з нового врожаю зросте, приміром, до 2 гривень за кілограм.

Є в солодких пертурбаціях ще одна заінтересована сторона. Світовий банк та МВФ, яким муляє очі те, що Україна перенасичена цукром і іноземцеві на нашому внутрішньому ринку ніяк не закріпитися, вже охрестили постанову антиринковою і вимагають негайного скасування (одна з умов надання кредиту на реструктуризацію АПК) мінімальної ціни на цукор та цукрові буряки. Здається, саме тут і криється невизначеність щодо постанови в урядових кабінетах. Міністр Міністерства АПК Юрій Карасик вважає, що постанові жити, бо підтримати товаровиробника можна лише регулюючи ціни. Втім, Кабмін скасував-таки мінімальні ціни на цукор і цукрові буряки...

Напередодні «солодких» жнив цукрова галузь знов переживає період невизначеності...

Валерій ДРУЖЕНКО.

Читацький мікрофон

Скільки ще сидітимемо в злиднях?

Шановні депутати! Незабаром нові вибори до Верховної Ради України. Можливо, для продуктивної роботи парламенту вистачить й 150 депутатів: 125 обраних і 25 за призначенням. Себто голови обласних рад і є депутатами за посадою. Така кількість народних обранців дасть величезну економію грошей державі. А ще треба суворо заборонити голосування чужими картками, бо невідомо, чия воля під час голосування виконується.

Степан СЕМЕНКІВ.

Дем'янів
Івано-Франківської області.

Вивчиш мову — будеш депутатом

Пропоную до десятої статті Конституції України внести доповнення. Після речення «державною мовою в Україні є українська» дописати: «депутатом Верховної Ради України може стати громадянин України, який досконало володіє українською мовою». Далі — за текстом.

Й. ДЖУГАЛО.

Сокаль Львівської області.

Немає коштів на зарплату...

Чи не пора розглянути на засіданні Верховної Ради питання про оплату керівникам усіх рангів? У нас величезний керівний апарат, і його давно слід скоротити зверху й донизу. Певен, тоді вивільняться кошти на оплату вчителям, медпрацівникам, пенсіонерам. Мізерну пенсію не варто ділити на дві частини, а виплачувати її повністю вчасно, бо в нас і так життя нестерпне.

Микола ЩЕРБИНА.

Мена
Чернігівської області.

Приватизувати не дозволено

Шановні депутати! Допоможіть нам розв'язати питання, дуже важливе для нас. Ми проживаємо в науковому містечку на острові Хортиця міста Запоріжжя, в зоні, що з 1994 року стала заповідником. До того часу багато хто з мешканців приватизував свої квартири. Але нині цього робити вже не дозволено. Запорізькі керівники посилаються на постанову Кабінету міністрів № 254 від 6.04.93 року, де йдеться про організацію національного заповідника на острові Хортиця. Тепер це питання може розв'язати тільки Верховна Рада, прийнявши зміни й доповнення до Закону України «Про приватизацію».

Н. ТАРАН, Л. ТРОФИМОВА, Г. КУЗЬМЕНКО.
Всього 23 підписи.

Запоріжжя.

Той будує, той руйнує

На сесії Верховної Ради має розглядатися питання про виплату державних пенсій та допомог альтернативними службами. Відомо, що до служб зараховуються родичі та знайомі впливових осіб, і зрозуміло, що всі кошти на виплати направлятимуться, й платитимуть вони тільки там, де вигідно, а де великі витрати, — залишать за поштою.

З виникненням альтернативних служб пройде масове скорочення поштових працівників, а це підвищить і тарифи на передплату та доставку періодики. Погіршиться забезпечення поштовим зв'язком підприємств, організацій, установ, особливо на селі, де пошта задовольняє потреби населення. Врешті-решт, поштовий зв'язок стане збитковий і повністю розвалиться...

Борис ЩЕРБИНА, директор районного вузла зв'язку.

Тараща
Київської області.

Тенденції

Своя мантія ближча до тіла

***З**НЕДАВНІХ пір мене розпирає від заздрощів і гордощів за нашу третю владу. Нарешті вона довела всьому світові, що завжди права, бо має більше прав. Судді часом так вправно висмикують, наче шулер карту із колоди, вигідну їм статтю із закону, що замилуєшся. А спробуй-но рота відкрити про незаконне рішення, як тобі встромлять кляпа у вигляді ст.3 Закону України «Про статус суддів», де зазначається, що судді в своїй діяльності щодо здійснення правосуддя є незалежними, підкоряються лише законові й нікому не підзвітні.*

На незалежність, Боже борони, не зазіхаю, про недолугість законодавства промовчу, на звіт, тобто відповідь не розраховую. Але як пересічний громадянин маю право на висловлення і обгрунтування власної точки зору.

А вона така: суди, розглядаючи справи за заявами суддів на неправомірні дії державних органів, часто безпідставно захищають інтереси заявника в мантії, нехтуючи інтересами суспільства. Тобто, при винесенні рішення посилаються (помилково? свідомо?) на одні закони, ігноруючи інші. Отака суддівська солідарність! А ви запитуєте, чому мене розпирає від гордощів і заздрощів водночас: хотілося б перо змінити на мантію, вертіти долями, що тим дишлом, і стати членом дружнього сімейства суддів. А що воно дружнє, свідчать справи за заявами служителів Феміди на неправомірні дії органів державного управління. Погортаємо одну з них.

Суддя обласного суду Валентина Павлівна Чуменко **(прізвище змінено, бо важлива суть конфлікту, а не його герої. — Авт.)** поскаржилася до районного суду на управління соцзахисту населення: мовляв, їй, державному службовцеві, відмовляють у призначенні пенсії.

Свою відмову служба соцзахисту обгрунтувала тим, що пенсія їй, судді, що обрана до 2000 року, може бути призначена лише в разі виходу у відставку або досягнення нею 65-річного віку, як передбачено Законом України «Про статус суддів».

Чуменко дуже кортіло отримувати солідний посадовий оклад і не менш солідніщу пенсію держслужбовця. Тому, посилаючись на інший закон («Про державну службу»), вона доводила колезі з райсуду, яка прийняла справу до слухання, що оскільки їй, Валентині Павлівні, виповнилося 55 років і вона має необхідний стаж держслужбовця, в призначенні пенсії відмовляти грішно і незаконно.

Районний суддя, не бажаючи брати гріха на душу, задовольнив вимоги обласного судді. Його рішення залишив без змін міський суд, який посилався, зрозуміло, на ті самі законодавчі акти, що і Чуменко. Честь мантії понад усе, чи не так?

Управлінню соцзахисту лишалося одне з двох: або оскаржити рішення судів, як це рекомендував своїм листом Мін'юст, або виконати його.

Практика оскарження таких рішень свідчить про його безперспективність. Свого часу Міністерство соціального захисту населення з приводу подібних рішень апелювало до Верховного суду. Єдине чого досягло — звільнення від сплати держмита. Судді лишилися правими.

А тепер відкинемо емоції й звернімося безпосередньо до законів. Згідно з п.4 ст.43 Закону України «Про статус суддів», «**судді, який вийшов у відставку** (підкреслено мною. — **Авт.**), при наявності відповідного віку і стажу роботи виплачується пенсія на умовах, передбачених Законом України «Про державну службу».

Дивуватися чи співчувати суддям районних, міських, обласних, Верховного судів, які не помічають отого білим по чорному написаного: «... який вийшов у відставку»?

Про те, що Чуменко — не єдина суддя, яка бореться з пенсійним законодавством методом тиску, свідчить хоча б цей лист.

«За дорученням Кабінету міністрів України Головне управління державної служби розглянуло листа Міністерства соціального захисту населення України щодо пенсійного забезпечення суддів відповідно до статті 37 Закону України «Про державну службу» і повідомляє:

Регулювання правового стану державних службовців, що працюють в апараті органів судів здійснюється відповідно до вищезазначеного закону, якщо інше не передбачено законами України (частина 2 статті 9 Закону України «Про державну службу»).

Таким чином, перебування особи на посаді судді регулюється Законом України «Про статус суддів». Згідно з цим законом суддя може працювати на цій посаді після обрання або призначення... на визначений термін до 65 років. У зв'язку з цим, вважаємо, що стаття 23 Закону України «Про державну службу» до суддів не застосовується. При досягненні суддею загальноприйнятого пенсійного віку (55 років для жінок і 60 років для чоловіків) він продовжує працювати і отримує пенсію за Законом України «Про пенсійне забезпечення».

Разом з тим судді, який вийшов у відставку, за наявності відповідного віку і стажу роботи виплачується пенсія на умовах, передбачених статтею 37 Закону України «Про державну службу» (частина 4 статті 43 Закону України «Про статус суддів»).

Отже, пенсія судді відповідно до Закону України «Про державну службу» може призначатися у разі виходу у відставку або досягнення ним 65-річного віку (частина 6 статті 45 Закону України «Про статус суддів»).

Питання призначення пенсії державного службовця судді, який досяг пенсійного віку, може бути вирішено лише шляхом внесення відповідних змін до Закону України «Про статус суддів».

Отже, чуменки будуть мати рацію, коли Верховна Рада внесе відповідні зміни і доповнення до чинного Закону «Про статус суддів». А поки що їхні вимоги та рішення судів на їхню користь суперечать букві Закону, зокрема, пенсійному законодавству. Такої думки дотримуються і в Міністерстві соціального захисту населення, і в Мін'юсті, і, нарешті, в Кабміні. Але що важить думка трьох державних органів, коли третя влада співає пісню, що полюбилася? І доки депутатський корпус дозріватиме до слухання питання і прийняття відповідного рішення, нам залишається сподіватися на втручання Генпрокуратури. Повинен же хтось підказати, як правильно читати і застосовувати на практиці вищезгадані закони! Бо якщо анархія — мати порядку і правове свавілля остаточно оселяться в коридорах третьої влади, я суддям не позаздрю. Хто ж їм тоді довірить захист прав людини та інтереси держави?!

Ото тільки й залишатьс — справи за заявами колег, які вибиватимуть через суд незаконні пенсії держслужбовців. Для себе.

Іван ІЛЛЯШ.

Пишу до вас...

Мерія одержить «собачий прибуток»

***П**ИТАННЯ для киян актуальне, хоча, з іншого боку, малозначиме. Та прошу повірити, якби ця проблема виникла у якійсь зарубіжній країні, вона весь час перебувала б у полі зору газетярів.*

Йдеться про недавнє розпорядження міської влади про стягнення плати з власників собак. Я більше за когось іншого маю моральне право обговорювати факт появи цього розпорядження, оскільки, схоже, саме моє звернення до міської влади і стало приводом для появи цього документа. Тепер хочу рішуче відмежуватися від нього, оскільки вважаю рішення абсурдним.

Звертаючись до О. Омельченка, я говорив про потребу проведення ЖЕКами широкої профілактичної роботи з власниками собак, які вигулюють чотириногих на газонах під вікнами без повідків і намордників. Природно, ті чиновники, які уважно читають листи, а не просто побіжно їх переглядають, мали б дійти висновку: комунальникам треба ретельніше працювати — вивішувати оголошення у парадних з уже чинними, затвердженими міськвиконкомом Правилами утримання й вигулювання собак, двірникам — регулярно стежити за порядком і виховувати недбалих власників тварин. А в разі потреби інформувати працівників міліції про порушників. Та, на жаль, бюрократія і цього разу показала свою сутність.

Тепер «круті» молодики й дами, сплачуючи сміховинний для них податок (3—5 гривень), сміятимуться з влади. Легко відбулися! А старенькі не зможуть відірвати від своїх злиденних пенсій такі гроші. То чого доб'ється зрештою влада?

В. Д.

P. S. Прізвище своє не називаю, бо не хочу стягнути на себе гнів численних багатих власників собак.

Київ.

Самоврядування: проблеми зростання

Ради з великої букви – букви закону

Відповідно до вимог Конституції України і нового Закону «Про місцеве самоврядування», районна й обласна рада у двомісячний термін після набуття законом юридичної сили переобирають голів рад, якщо цю посаду обіймають особи, призначені головами відповідних держадміністрацій. Керівники місцевих органів виконавчої влади не мають права поєднувати свою службову діяльність з іншою роботою, за винятком викладацької, наукової і творчої.

Так от, якщо обласна рада у цьому питанні вже визначилася, то районні ради не виконують ані Конституцію, ані закон.

Порушення цього положення трапляються на кожному кроці. З 17 керівників районів області тринадцятеро обіймають дві посади — голови райдержадміністрації і голови ради. Заступник голови облдержадміністрації С. Третяков ніяк не залишить крісло голови Харцизької міськради, а тепер уже — міського голови. Директор Макіївського металургійного комбінату В. Жуков виконує обов'язки міського голови на громадських засадах. Такі ось наслідки довільного трактування законів.

Одним із каменів спотикання обіцяє стати питання про комунальну власність. За новим законом управління об'єктами спільної власності територіальних громад мають здійснювати районні та обласні ради. Та нині це майно фактично перебуває в руках місцевих адміністрацій. Доходить до абсурду: будівля, де розташувалася Донецька обласна рада, перебуває на балансі обласної адміністрації.

Частину повноважень, що ми їх свого часу делегували місцевій виконавчій владі, тепер доводиться забирати назад. А коли справа торкається власності, розподіл повноважень перетворюється на вельми болісний процес. Це не означає, що рада почне опікуватися поточними господарськими справами. Йдеться про те, що кадрова політика, операції з власністю (купівля, продаж, оренда, акціонування) мають бути справою тих, кого обрала територіальна громада.

Постає питання: а чи захоче адміністрація, не бувши власником, займатися управлінням об'єктами? Звичайно, деякі повноваження можна передати міським і селищним радам. Ці органи мають власні виконкоми, і це полегшує справу. Приміром, курортними закладами Слов'яногірська зручніше керувати саме зі Слов'яногірська, а підприємством з видобутку солі — із Соледара, а не з обласного центру. Та може трапитися таке, що місто не захоче класти собі на плечі додатковий тягар. Що тоді? Адже в штаті обласної ради не передбачено експертів з управління комунальною власністю. Всі ці нюанси має відбивати відповідний закон.

Між іншим, хоч у новому законі й не вказано прямо на підпорядкованість і зв'язок рад різних рівнів, такий зв'язок очевидний. Так, стаття 26 «Виключна компетенція сільських, селищних, міських рад» з розділу 2 «Організаційно-правова основа місцевого самоврядування» перегукується зі статтею 43 «Питання, що їх розв'язують районні та обласні ради». У прямому розумінні районна та обласна ради є вищими органами для сільських, селищних, міських рад лише в певних випадках: у питаннях бюджету, комунальної власності тощо. З другого боку, оскільки обласна й районна ради представляють інтереси територіальних громад, то у своїй діяльності вони мусять враховувати думку ради, котра представляє відповідну громаду.

Закон «Про місцеве самоврядування» закріплює самостійність місцевих бюджетів, засади їх формування. У розділі 1 сказано, що обласний і районний бюджети — це план утворення й використання фінансових ресурсів, потрібних для забезпечення спільних інтересів територіальних громад, виконання місцевих програм, бюджетного вирівнювання.

Здавалося б, усе просто. Бюджет формується знизу, «закривається» все, що потрібне у селі, селищі, місті, на договірній основі віддають до району, області частину, потрібну для здійснення спільних інтересів, решту — на державу. Все-таки боляче за неї. Ба ні. Стаття 61 починається так: «Районні й обласні ради затверджують бюджети, що формуються з коштів державного бюджету...» Отже, бачимо пряму залежність від офіційного Києва: який встановлять відсоток, такий і буде. І сперечайтеся на сесіях скільки завгодно.

Розумію, новий закон не ідеальний і не позбавлений недоліків. Практика розставить крапки над «і». Та в обстановці, коли відбувається фактичне підминання органів місцевого самоврядування адміністраціями, самі ради мусять усвідомлювати: вони — одна з гілок влади, їх обирає народ, вони представляють його інтереси і саме їх мають обстоювати.

Олег РИБАКОВ,
заступник голови
Донецької обласної ради.

Конфліктна ситуація

Комусь хочеться Піррової перемоги

***З** квітня 1993 року наш колектив працює в умовах оренди. Працюємо непогано: до 80 відсотків отриманого прибутку вкладаємо в розвиток готелю. Оновлено 60 відсотків основних фондів підприємства, відремонтовано третину номерів під євростандарт. 1996 року до державного бюджету перекачано понад 1,6 мільйона гривень. Наші зусилля щодо досягнення європейського рівня обслуговування високо оцінили представники Європейського банку реконструкції та розвитку, які в ході підготовки столичного готельного фонду до наради ЄБРР (відбудеться в травні 1998 р.) тричі оглядали київські готелі. Та наші успіхи, на жаль, радують не всіх.*

До процесу приватизації готелю «Україна», розпочатого за нашою ініціативою, включилися сили, які дестабілізують ситуацію, втягуючи колектив у нескінченні «розборки». Чиновники від приватизації з регіонального відділення Фонду держмайна по місту Києву, посилаючись на буцімто отриману відмову орендарів від участі в приватизації, що саме по собі абсурд, на базі майна готелю створили окреме державне підприємство (без жодного працівника готелю, зате з нашою власністю). Таким чином вони намагаються позбутися нас, оскільки ми стоїмо на заваді продажу готелю ім'ярек з тугим гаманцем. При цьому опиняться на вулиці понад 400 чоловік.

О.КРАСОВСЬКА, Л. ЯЩЕНКО
Л.ВЛАСЕНКО (всього 54 підписи).

Начальник регіонального відділення ФДМ по м. Києву Владислав Буржинський підтвердив мені, що 26 вересня 1996 року на підставі заяви організації орендарів готелю «Україна» і рішення Київської держадміністрації почалася приватизація підприємства. РВ ФДМ передбачило, за словами його начальника, продаж пакета акцій, а це 51 відсоток, інвестору, який би повністю реконструював готель. Орієнтовна вартість проекту — 20—30 мільйонів доларів. 28 лютого нинішнього року видано наказ про створення ВАТ «Готель «Україна» на базі державної частини майна.

—Конфлікт і прояви групового егоїзму колективу почалися тоді, коли спеціальна комісія вирішила провести дооцінку приватизованого майна, — каже перший заступник начальника того ж регіонального відділення Валерій Трибрат.

Нова методика оцінки, як він вважає, дає можливість принадні об'єкти продавати не за залишковою вартістю, а з урахуванням так званих нематеріальних активів: права користування землею, місця розташування, ділової репутації. Якщо ж брати до уваги альтернативний проект оцінки, запропонований працівниками «України», то власність орендного колективу сягне 60 відсотків, обурено констатував В. Трибрат. І уточнив: невеликий колектив стає власником усього готелю! Мовляв, де таке бачили?

—Із цифр, наведених у листі до редакції, —відзначає голова організації орендарів готелю «Україна» Ольга Красовська, — нескладно зробити висновок, що колектив далекий від групового егоїзму. Ми хочемо спокійно працювати і створити підприємство європейського рівня. А в розіграному чиновниками конфлікті дотримуємось одного: приватизація має проводитися згідно із законами. Керівники РВ Фонди держмайна по Києву, схоже, вважають, що вони мають право нехтувати законами. Як інакше назвати те, що оцінку державного майна Фонд проводить за одними нормативами, майна орендарів — за іншими, а своє рішення про створення акціонерного товариства ухвалив без участі трудового колективу? І як можна змиритися з тим, що вартість нематеріальних активів майже в чотири рази перевищує ціну власне матеріальної частини?

Пояснюючи мотиви створення АТ, керівництво РВ посилається на закон, якого на той момент... ще не було. Наказ про створення АТ підписано 28 лютого цього року, а нова редакція Закону «Про приватизацію майна державних підприємств», яка дає право органу приватизації в разі відмови орендарів від участі в приватизації проводити роздержавлення без них, опублікована 20 березня і набула чинності 30 березня.

Проти інвестора колектив виступає не тільки тому, що він міфічний, жодного разу не з'явився з пропозиціями. І навіть не тільки тому, що після його приходу працівники готелю — хто відразу, а хто після поневірянь — опиняться на вулиці. Чи не абсурд, цілком резонно запитує О. Красовська, що інвестувати збираються високорентабельне підприємство? Тричі працівники готелю оскаржували дії керівників РВ, звертаючись до Фонду держмайна, та з квітня цього року відповіді не отримали. До того ж, стверджує Ольга Красовська, регіональне відділення квапиться швидше продати готель, щоб рішення судів на користь орендарів стали неможливими для виконання. Неодноразово винесені Арбітражним судом міста Києва рішення про призупинення приватизації ним же й відмінялись. Організація орендарів, намагаючись погасити конфлікт, пропонує створити незалежну експертну комісію з перевірки законності.

Андрій ЄВТУШЕНКО.

Від редакції.

Не маючи наміру втручатися в конфлікт між трудовим колективом і Фондом держмайна, редакція все ж визнала за потрібне ознайомити читача з науково-правовою експертизою, проведеною з даної проблеми в Інституті держави і права ім. В. Корецького НАН України. Отже, слово — В. Нагребельному, заступникові директора, кандидатові юридичних наук:

—Згідно зі ст. 1 Закону «Про приватизацію майна державних підприємств», приватизація — це відчуження майна, що перебуває в державній власності, на користь фізичних та юридичних осіб. Таким чином, відмовою від участі в приватизації в даному разі є відмова від купівлі акцій відкритих акціонерних товариств, заснованих державними органами приватизації та орендарями.

Тому обгрунтовану пропозицію організації орендарів готелю «Україна» про необхідність внесення змін до проекту статутних документів ВАТ «Готель «Україна» слід розглядати як незгоду із запропонованим регіональним відділенням ФДМ варіантом цих документів, а також незгоду з результатами оцінки держмайна, а не як відмову від приватизації.

Таку пропозицію можна було б вважати відмовою від приватизації тільки в тому разі, якби в рішенні загальних зборів трудового колективу готелю від 6 лютого 1997 р. і в листі регіональному відділенню ФДМ, датованому тим самим днем, було б сказано, що в разі неприйняття органами приватизації пропозицій орендарів колектив відмовляється від приватизації.

Таким чином, наказ представників ФДМ по м. Києву від 28 лютого 1997 року має бути визнаний таким, що не відповідає вимогам чинного законодавства України.

ПОНЕДІЛОК, 11 СЕРПНЯ

УТ-1

06.00 Анонс
06.05 Агромагазин
06.15 Доброго ранку, Україно!
08.45 Національний хіт-парад
08.50 Фінансовий зріз
09.15 Авансцена. Прем'єра вистави «Живий труп» в Київському театрі драми і комедії
09.45 І тільки музика
10.00 УТН
10.10 Мультфільм
10.20 Молода Галичина-97. Частина І
11.30 Телефільм
12.00 Молода Галичина-97. Частина ІІ
13.00 УТН
13.10 Танцклуб Донецька запрошує
14.57-15.57 Національна академія наук України. Електронна комп'ютерна газета «Все–всім»
16.00 УТН
16.10 Анонс
16.15 Білий град
16.45 Мультфільм
16.55 Дружина Президента — дітям України. Концерт. Частина І
17.45 Арабатка — перлина Азова
18.15 Національний хіт-парад
18.20 Всеукраїнський фестиваль телерадіопрограм «Калинові острови».
18.45 Анонс
18.50 Фінансовий огляд
19.00 УТН
19.15 Саме той
19.40 «Палітра». Художник Стороженко
19.35 Анонс
20.10 Національний хіт-парад
20.20 Телеканал «Право»
20.40 Вечірня казка
21.00 УТН
21.30 Національний хіт-парад
21.35 Спортивний канал
23.35 УТН
23.45 Анонс
23.50 Х/ф «Не для публікації»

УТ-2

16.00 Чемпіонат світу з легкої атлетики

Студія «1 + 1»

18.00 Молодіжний серіал «Перші поцілунки», 227 с.
18.30 Телесеріал «Королева Марго», 6 с.
19.30 ТСН: телевізійна служба новин з Аллою Мазур
20.00 Жіночі історії: підступність та кохання. Музична мелодрама «Завжди перемагає кохання»
22.25 Ток-шоу Михайла Кожухова «Зроби крок»
22.50 ТСН: телевізійна служба новин
23.00 Світ молодіжних спокус у програмі Сергія Лисенка «Термінал»

УТ-3

«ІНТЕР»

07.00 Телеранок
08.00 Спорт-тайм
08.20 Прогноз погоди
08.30 PRO UKRAINE
09.00 Велике пластилінове диво. Мультфільм «Неправильні штанці».
09.30 Гумористичний серіал «Полуничка». «Чоботи»
10.00 - 18.45 Програми обласних та регіональних телекомпаній
18.45 Інтервісті
18.55 Серіал «Дівчина на ім'я Доля»
19.30 Вгадай мелодію
20.00 Інформаційна програма «Час»
20.45 Вечірня казка
20.55 Фантастичний серіал «Полтергейст-2»
21.50 Паризькі таємниці Е. Рязанова. Клаудія Кардинале
22.30 Інтерновини
22.50 В. Долганов у програмі «Аспекти»
23.10 Музичні новини
23.25 Телевізійна патрульна служба. Ситуація.
23.35 Нічний кінозал. Обман заради істини в гостросюжетній комедії «Шахраї»
01.05 Прогноз погоди

КДРТРК

10.00 Анонс.
10.05 Док. фільм «Шалені колеса»
17.50 Анонс
17.55 Док. фільм «Шалені колеса»
18.20 За київським часом

«ТЕТ-КИЇВ»

ТЕТ

6.30 Програма передач
6.35 «Створи своє обличчя»
6.50 Дитяча програма «Антресолька»
7.05 «СІТ»
7.25 «Пісня дня» (EL. Кравчук), прем'єра
7.30 «Санта-Барбара» *КИЇВ*
8.30 Хрещатик
8.50 Музична пауза
9.00 Чорний квадрат

ТЕТ

9.30 «Напередодні»
9.45 Худ. фільм «Гла»
11.20 10 хвилин на порожньому місці
11.40 Худ. фільм «Стукіт», 5 серія
12.45 Тіві-шоп
13.00 «Каїна», 156 серія *КИЇВ*
14.00 Тіп-Топ
14.30 Все про податки
14.40 Кіноконцерт
15.10 А ми самі з вусами
15.40 В. Щербачов представляє
16.10 Музична пауза

ТЕТ

16.30 «Світ Аліси»
16.50 «Світ електронних розваг» прем'єра
17.20 Мультфільми, прем'єра
17.35 «СЕГА-острів»
17.50 «Тіві- шоп», прем'єра
18.00 «Санта-Барбара» Телесеріал
18.55 «Кримінальні війни» прем'єра
19.50 «35 хвилин джазу»
20.30 СІТ
20.50 Пісня дня (EL. Кравчук)
21.00 Дитяча програма «Антресолька», прем'єра
21.15 «Міські новини», прем'єра

КИЇВ

21.30 Музична пауза
21.45 Хрещатик
22.00 Х/ф «Вінсент, Франсуа, Поль та інші»
0.00 Комп'ютер X
0.15 Т/с «Кобра», с. 1
1.15 Привіт... завтра. L-клуб

ВІВТОРОК, 12 СЕРПНЯ

УТ-1

06.00 Анонс
06.05 Агромагазин
06.15 Доброго ранку, Україно!
08.45 Фінансовий огляд
08.55 Національний хіт-парад
09.00 Свічадо
09.30 Мультфільм
09.40 Телеканал «Право»
10.00 УТН
10.10 Футбол від «УТН»
10.40 І тільки музика
11.00 Канал «М». Малята. Частина І
11.30 Оранта
12.00 Служу народу України
12.30 Пізнаємо світ — світ пізнає нас
13.00 УТН
13.10 Х/ф «Не для публікації»
14.57-15.57 Національна академія наук України. Електронна комп'ютерна газета «Все–всім»
16.00 УТН
16.10 Анонс
16.15 Шеляле
16.45 Аудиторія
17.15 Мультфільм
17.30 Дружина Президента — дітям України. Концерт. Частина ІІ
18.20 Всеукраїнський фестиваль телерадіопрограм «Калинові острови».
18.30 Національний хіт-парад
18.35 Телефільм
18.50 Фінансовий огляд
19.00 УТН
19.15 Саме той
19.35 Національний хіт-парад
19.40 Авансцена. Фестиваль «Херсонеські ігри»
20.20 Телеканал «Право»
20.40 Вечірня казка
21.00 УТН
21.40 Вісник уряду
22.00 Національний хіт-парад
22.05 Х/т «Час збирати каміння». Фільм 1
23.15 УТН
23.25 Співає народна артистка України Л. Юрченко
00.35 Анонс

УТ-2

Студія «1 + 1»

07.00 Молодіжний серіал «Перші поцілунки», 227 с.
07.30 ТСН: телевізійна служба новин
08.00 Серіал «Пристрасті», 36 с.
09.00 Світ молодіжних спокус у програмі Сергія Лисенка «Термінал»

УТ-2

10.00 Телеанонс
10.05 Храми Ураїни. Передача 3
10.20 Закон є закон
10.25 Мов близнюки. Вистава
11.55 Співає І. Захарко
12.15 Від «Перехрестя» до успіху
12.45 Д/ф «Візьміть славу миру сього»
13.05 Закон є закон
13.10 Земле моя калинова
13.35 Х/ф «Прорив»
14.55 Закон є закон
17.00 Освітній канал: Інтенсив французької мови. Урок 21. Зарубіжна література. Життя і творчість Марка Твена
17.50 Прогноз погоди
17.55 Закон є закон

Студія «1 + 1»

18.00 Молодіжний серіал «Перші поцілунки», 228 с.
18.30 Телесеріал «Королева Марго», 7 с.
19.30 ТСН: телевізійна служба новин з Аллою Мазур
20.00 Серіал «Пристрасті», 37 с.
21.00 Ток-шоу Миколи Вересня «Табу»
21.30 Програма «Імперія кіно» представляє Орнеллу Муті та Мікеле Плачидо у комедії «Народний роман»
23.15 ТСН: телевізійна служба новин
23.30 Світ спортивних подій у програмі Сергія Полховського «Проспорт»

УТ-3

«ІНТЕР»

07.00 Ранкове ревю.
07.30 Мелорама.
08.00 Інтерновини.
08.15 Прогноз погоди.
08.20 Телевізійна патрульна служба. Ситуація.
08.30 Серіал «Дівчина на ім'я Доля».
09.10 Фан-клуб.
09.30 Гумористичний серіал «Полуничка». «Прихованою камерою».
10.00 - 18.45 Програми обласних та регіональних телекомпаній.
18.45 Інтервісті.
18.55 Серіал «Дівчина на ім'я Доля».
19.30 Вгадай мелодію.
20.00 Інформаційна програма «Час».
20.45 Вечірня казка.
20.55 А. Миронов та А. Болтнєв у фільмі «Мій друг Іван Лапшин».
22.30 Інтерновини.
22.45 Вітражі.
23.35 Телевізійна патрульна служба. Ситуація.
00.15 Нічний кінозал. Телесеріал «Спалах». 1 серія — «Колекція Катарін».
01.15 Прогноз погоди.

КДРТРК

10.00 Анонс.
10.05 За київським часом.
10.30 Док. фільм «Шалені колеса».
17.50 Анонс.
17.55 Док. фільм «Шалені колеса».
18.20 За київським часом.

«ТЕТ-КИЇВ»

ТЕТ

7.00 Програма передач
7.01 «35 хвилин джазу»
7.35 Дитяча програма «Антресолька»
7.50 СІТ
8.10 Пісня дня (Аурика Ротару) прем'єра
8.15 Міські новини

КИЇВ

8.30 Музична пауза
8.45 Хрещатик
9.05 L-клуб
9.45 Комп'ютер X
10.00 Х/ф «Вінсент, Франсуа, Поль та інші»
11.55 Кіногороскоп

ТЕТ

12.30 «Посольства в Україні представляють». Китай, прем'єра
13.00 Телесеріал «Каїна» 157 серія, прем'єра
13.55 «Тіві-шоп»
14.10 Мультфільми
14.30 «Вустами малечі»
15.00 «Театр на долонях»
15.35 «Багз (Електронні жучки)»15 серія

КИЇВ

16.30 «K. I. S. S.» — серйозно про комп'ютери
16.45 Непроханий гість
17.00 Т/с «Кобра», с. 2
18.00 Комп'ютер X
18.15 Єралаш
18.25 Музична пауза
18.35 Стиль життя — The Natural Way
19.00 Т/с «Зухвалі і красиві»
19.55 Обличчя
20.15 Портрет на пам'ять, ч. 1

ТЕТ

20.30 СІТ
20.50 Пісня дня (Аурика Ротару)
21.00 Дитяча програма «Антресолька»
21.15 Міські новини
21.30 Худ. фільм «Стукіт», 6 серія
22.35 «Новини шоу-бізнесу»
23.05 «Роман Кофман та його друзі». Елісо Вірсаладзе
23.55 01,02,03
0.05 «Спортивне сузір'я» прем'єра

СЕРЕДА, 13 СЕРПНЯ

УТ-1

06.00 Анонс
06.05 Агромагазин
06.15 Доброго ранку, Україно!
08.45 Фінансовий огляд
08.55 Національний хіт-парад
09.00 Сто чудес світу
09.15 Карусель і капуста
09.30 І тільки музика
09.40 Телеканал «Право»
10.00 УТН
10.10 Палітра
10.45 Мультфільм
11.00 Канал «М». Малята. Частина ІІ
11.30 Канал «Франс Інтернасіональ» представляє: х/ф «Незнайомець»
12.30 Село і люди
13.00 УТН
13.10 Х/т «Час збирати каміння». Фільм 1
14.57-15.57 Національна академія наук України. Електронна комп'ютерна газета «Все–всім»
16.00 УТН
16.10 Анонс
16.15 Все від любові на землі
16.45 Мультфільм на замовлення
17.15 «Перлини сезону» у Білій Церкві
18.15 Національний хіт-парад
18.20 Всеукраїнський фестиваль телерадіопрограм «Калинові острови».
18.50 Фінансовий огляд
19.00 УТН
19.10 Саме той
19.30 Національний хіт-парад
20.00 Телеканал «Право»
20.20 Вечірня казка
20.30 УТН
21.00 Футбол. Ліга чемпіонів. Кваліфікаційний матч. «Брондбю»(Данія) — «Динамо» (Київ). Пряма трансляція з Данії.
22.50 Х/т «Час збирати каміння». Фільм 2
23.50 Національний хіт-парад
23.55 УТН 00.05 Анонс
00.10 Х/ф «Цирк жахів»

УТ-2

Студія «1 + 1»

07.00 Молодіжний серіал «Перші поцілунки», 228 с.
07.30 ТСН: телевізійна служба новин
08.00 Серіал «Пристрасті», 37 с.
09.00 Програма С. Полховського «Проспорт»
09.30 «Блага звістка» зРіком Реннером

УТ-2

10.00 Телеанонс
10.05 Відкрита віза
10.25 Закон є закон
10.30 Веселий ринок
10.45 Камертон душі
11.15 Моє життя — оркестр
11.55 Закон є закон
12.00 Т/ф «Історія Києва». Фільм І. «... І сотворіша град»
12.10 Авансцена
12.40 Х/ф «Приватна особа», 1 с.
13.45 Кордон
14.15 Мультфільм
14.25 Весь світ театру. Актриса поза амплуа
14.55 Закон є закон
17.00 Освітній канал: Інтенсив англійської мови. Урок 22. Музика. П. Чайковський і Україна
17.55 Закон є закон

Студія «1 + 1»

18.00 Молодіжний серіал «Перші поцілунки», 229 с.
18.30 Телесеріал «Королева Марго», 8 с.
19.30 ТСН: телевізійна служба новин з Аллою Мазур
20.00 Серіал «Пристрасті», 38 с.
21.00 Юлія Меншова представляє програму «Я мріяла стати мачухою» в ток-шоу «Я — сама»
21.45 Парад улюблених кінострічок: Анна Самохіна у фільмі «Брюнетка за 30 копійок»
23.15 ТСН: телевізійна служба новин
23.30 Програма Ольги Герасим'юк «Проти ночі»

УТ-3

«ІНТЕР»

07.00 Телеранок.
08.00 Інтерновини.
08.15 Прогноз погоди.
08.20 Телевізійна патрульна служба. Ситуація.
08.30 Серіал «Дівчина на ім'я Доля».
09.10 В. Долганов у програмі «Аспекти».
09.25 Планета Здоров'я.
10.00 — 18.45 Програми обласних та регіональних телекомпаній.
18.45 Інтервісті.
18.55 Серіал «Дівчина на ім'я Доля».
19.30 Вгадай мелодію.
20.00 Інформаційна програма «Час».
20.45 Вечірня казка.
20.55 Незвичайні пригоди дівчат у комедійному бойовику «Красуня і Деніз».
22.30 Інтерновини.
22.45 У пошуках втраченого. Фаїна Раневська.
23.35 Телевізійна патрульна служба. Ситуація.
23.45 Нічний кінозал. Телесеріал «Спалах». 2 серія — «Валентина».
01.15 Прогноз погоди.

КДРТРК

10.00 Анонс.
10.05 За київським часом.
10.30 Док. фільм «Шалені колеса».
17.50 Анонс.
17.55 Док. фільм «Шалені колеса».
18.20 За київським часом.

«ТЕТ-КИЇВ»

ТЕТ

6.30 Програма передач
6.35 СІТ
6.55 Пісня дня (гурт «Степ»)
7.00 Міські новини
7.10 Дитяча програма «Антресолька»
7.30 «Санта-Барбара»

КИЇВ

8.30 Музична пауза
8.45 В. Щербачов представляє
9.15 Комп'ютер X

ТЕТ

9.30 01,02, 03
9.40 Худ. фільм «Стукіт», 6 серія
10.40 «Новини шоу-бізнесу»
11.10 «Театр на долонях»
11.45 «35 хвилин джазу»
12.25 «Домус»
12.45 «Тіві-шоп»
13.00 Телесеріал «Каїна», 158 серія

КИЇВ

14.00 Т/с «Зухвалі і красиві»
15.00 Обличчя
15.10 Стиль життя — The Natural Way
15.30 Симфонія порідненних міст
15.45 Чикаго
16.00 А ми самі з вусам

ТЕТ

16.30 Мультфільми
16.50 «Роман Кофман та його друзі». Елісо Вірсаладзе
17.40 «СЕГА-острів»
17.55 «Тіві-шоп»
18.00 «Санта-Барбара»
18.55 «Тіві-шоп»
19.00 Серіал «Команда порятунку» прем'єра
19.55 «Зоряна дорога», 20.30 СІТ
20.50 Пісня дня (гурт «Степ»)
21.00 Дитяча програма «Антресолька»
21.20 «Міські новини»

КИЇВ

21.30 Музична пауза
21.40 Що? Де? Почім?
21.45 Хрещатик
22.00 Х/ф «Вольтова дуга»
23.35 Комп'ютер X
23.55 Т/с «Кобра», с. 2
0.45 Привіт... завтра

ЧЕТВЕР, 14 СЕРПНЯ

УТ-1

06.00 Анонс
06.05 Агромагазин
06.15 Доброго ранку, Україно!
08.45 Фінансовий огляд
08.55 Національний хіт-парад
09.00 Відкриваємо Біблію
09.30 У ритмах кольорів
09.40 Телеканал «Право»
10.00 УТН
10.10 Юнацьке ток-шоу «Вибрики»
10.40 Симфонічна музика
11.30 Х/ф «Цирк жахів»
13.00 УТН
13.10 Секрети вічності «Спогади про Макавея»
14.57-15.57 Національна академія наук України. Електронна комп'ютерна газета «Все–всім»
16.00 УТН
16.10 Анонс
16.15 Усе про кіно. Ромі Шнайдер
16.45 Літо в Стрийському парку
17.15 Т/ф «Жаби»
17.40 Хочу стати зіркою
18.00 Варіації на італійську тему
18.20 Всеукраїнський фестиваль телерадіопрограм «Калинові острови».
18.50 Фінансовий огляд
19.00 УТН
19.15 Саме той
19.35 Національний хіт-парад
19.40 Маски-шоу
20.15 Анонс
20.20 Телеканал «Право»
20.40 Вечірня казка
21.00 УТН
21.40 Х/т «Час збирати каміння». Фільм 3
22.50 Національний хіт-парад
22.55 Нове покоління. Шоу-відкриття V Міжнародного дитячого кінофестивалю «Артек»
00.05 УТН
00.15 Національний хіт-парад
00.20 Анонс
11.30 Канал «Франс Інтернасіональ» представляє: х/ф «Код'є: суддя і поліцейський: гарненький свідок»

УТ-2

Студія «1 + 1»

07.00 Молодіжний серіал «Перші поцілунки», 229 с.
07.30 ТСН: телевізійна служба новин
08.00 Серіал «Пристрасті», 38 с.
09.00 Відоме та невідоме, історія та сучасність у програмі Юрія Макарова «Телеманія»

УТ-2

10.00 Телеанонс
10.05 Концерт українських естрадних виконавців
10.35 Науково-популярний фільм «Гадюка звичайна»
10.55 Закон є закон
11.00 Літературна студія. Г. Тютюнник
11.30 Хто в домі хазяїн?
12.00 Т/ф «Історія Києва». Фільм ІІ. «Столиця на кручах»
12.10 Закон є закон
12.15 Шлях до ринку
12.45 Х/ф «Приватна особа», 2 с.
13.55 Закон є закон

14.00 17.00 17.55 18.00 18.30 19.30 20.00 21.00 21.30 23.30 07.0 08.0 08.1 08.2 08.3 09.1 10.00 18.45 19.35 20.00 21.45 22.30 22.45 23.15 23.25 23.40 01.0 10.00 10.05 10.30 17.50 18.20 7.00 7.05 7.35 7.50 8.10 8.15 8.30 8.45 9.00 9.30 9.35 9.50 11.25 12.00 12.30 12.45 13.00 13.55 14.55 16.00 16.30 17.00 17.50 18.15 18.30 19.00 20.00 20.15 20.30

Радзинський
о мужчину?»
а Київського те-
рами і комедії. ІІ

ний канал: Інтен-
анцузької мови.
2. Історія Украї-
отистояння (Опо-
дний рух 60-70 ро-

н є закон
дія «1 + 1»
лодіжний серіал
поцілунки», 230

есеріал «Короле-
го», 9 с.
СН: телевізійна
новин з Аллою

ал «Пристрасті»,

ітичне шоу В'я-
а Піховшека
кут»
рама «Імперія кі-
едставляє детек-
«Південно-цен-
ий ра
СН: евізійна
новин
іал «Зона сутін-
с.

УТ-3

НТЕР»
еранок.
новини.
гноз погоди.
евізійна патруль-
жба. Ситуація.
ріал «Дівчина на
ля».
жі.
45 Програми об-
та регіональних
мпаній.
новини.
іал «Д чина на
ля».
евізійний кримі-
серіал «Слід-
Луганська спра-

омаційна програ-
».
ння к
ктив серіал
щури».
сім'я.
новини.
шоу «Чорний кіт
ік».
візійна патрульна
Ситуація.
чні новини.
ий кінозал. Теле-
«Спалах». 3 се-
Отрута для сві-

гноз погоди.
ДРТРК
с.
иївським часом.
фільм «Шалені

фільм алені

иївським часом.

ЕТ-КИЇВ»

ТЕТ
рама передач
Ми!»
на програма «Ан-
ька»
дня (Олександр
арьов), прем'єра
кі новини
КИЇВ
на пауза
атик
«Справи сімейні»
Де? Почім?
ютер Х
Вольтова дуга»
ий квадрат
оп
ТЕТ
хвилин на порож-
місці»
—шоп»
есеріал «Каїна»,
рія прем'єра
Я — пам'ятник
» (Наталія Гунда-

церт Л. Вайкуле
аулса у Києві
яна дорога»
КИЇВ
ею добродійнос-

«Кобра», с. 2
чна пауза
ютер Х
ороскоп
Зухвалі і красиві»
S. S.» — серйоз-
комп'ютери
чна пауза
ТЕТ

20.50 Пісня дня (Олександр Пономарьов)
21.00 Дитяча програма «Антресолька» прем'єра
21.15 «Міські новини» прем'єра
21.30 Худ. фільм «Стукіт» 7 серія прем'єра
22.40 «Світ електронних розваг» прем'єра
23.15 «Решето». «С. В. Акустик» (живий звук)

П'ЯТНИЦЯ, 15 СЕРПНЯ

УТ-1

06.00 Анонс
06.05 Агромагазин
06.15 Доброго ранку, Україно!
08.45 Фінансовий огляд
08.55 Національний хіт-парад
09.00 Джерела здоров'я. Люстдорф
09.30 Мультфільм
09.40 Телеканал «Право»
10.00 УТН
10.10 Все про кіно
10.40 Вулик пана Савки
11.00 Реальність неможливого. Авторська програма Андрія Дмитрука
11.30 Т/ф «Таємниці Межигір'я»
11.50 Співає Алла Кудлай
12.30 Авансцена
13.00 УТН
13.10 Х/т «Час збирати каміння». Фільм 3
14.57-15.57 Національна академія наук України. Електронна комп'ютерна газета «Все-всім»
16.00 УТН
16.10 Анонс
16.15 Природа і ми
16.50 Фант-лото «Надія»
17.20 Імена. Олена Теліга
17.45 І тільки музика
18.00 Маленькі історії міста, якого немає на карті
18.20 Всеукраїнський фестиваль телерадіопрограм «Калинові острови».
18.50 Фінансовий огляд
19.00 УТН
19.15 Трамвай бажань
19.45 Весь світ театру
20.15 Національний хіт-парад
20.20 Телеканал «Право»
20.40 Вечірня казка
21.00 УТН
21.40 Національний хіт-парад
21.45 Х/т «Час збирати каміння». Фільм 4
23.00 Нове покоління. Щоденник V Міжнародного дитячого кінофестивалю «Артек»
23.45 Х/т «Час збирати каміння». Фільм 5
00.55 Національний хіт-парад
01.00 УТН
01.10 Анонс
01.15 Х/ф «Двосічне лезо»

УТ-2

Студія «1 + 1»
07.00 Молодіжний серіал «Перші поцілунки», 230 с.
07.30 ТСН: телевізійна служба новин
08.00 Продовження гостросюжетного телесеріалу «Поліцейський з Лос-Анджелеса», 16 с.
09.00 Новий пригодницький серіал «Геркулес: героїчні пригоди», 5 с.
УТ-2
10.00 Телеанонс
10.05 Закон є закон
10.10 Х/ф «Любочка»
10.45 Співає Ніна Зуєва
11.55 Закон є закон
12.00 Т/ф «Історія Києва». Фільм III. «Прикраса світу»
12.10 Імена. В. Дрозд
12.40 Х/ф «Приватна особа», 3 с.
13.55 Закон є закон
14.00 Е. Радзинський «Вб'ємо мужчину?» Вистава Київського театру драми і комедії. II дія
17.00 Молодіжний канал. Музичне шоу «Київтранзит». «Музичні новини».
17.55 Закон є закон
Студія «1 + 1»
18.00 Молодіжний серіал «Перші поцілунки», 231 с.
18.30 Телесеріал «Королева Марго», 10 с.
19.30 ТСН: телевізійна служба новин з Аллою Мазур
20.00 Програма Анатолія Борсюка «Кіноностальгія» представляє фільм Георгія Натансона «Старша сестра»
21.50 Продовження гостросюжетного телесеріалу «Поліцейський з Лос-Анджелеса», 17 с.
22.45 ТСН: телевізійна служба новин
23.00 Відоме та невідоме, історія та сучасність у програмі Юрія Макарова «Телеманія»

УТ-3

«ІНТЕР»
07.00 Ранкове ревю.
07.30 Джентльмен-шоу.
08.00 Інтерновини.
08.15 Прогноз погоди.
08.20 Телевізійна патрульна служба. Ситуація.
08.30 Серіал «Дівчина на ім'я Доля».
09.05 Життя серед життя.
09.35 Телевізійний кримінальний серіал «Слідство». «Луганська справа».
10.00 - 18.45 Програми обласних та регіональних телекомпаній.
18.45 Інтервісті.
18.55 Поле чудес.
20.00 Інформаційна програма «Час».
20.45 Вечірня казка.
20.55 Останнє попередження у детективному серіалі «Суворо на південь».
21.55 Співає Е. П'єха.
22.30 Інтерновини.
22.45 Спорт-тайм.
23.10 Телевізійна патрульна служба. Ситуація.
23.20 Нічний кінозал. Рятуйся, хто може, у комедії «Фантоцці на других ролях».
01.15 Прогноз погоди.
КДРТРК
10.00 Анонс.
10.05 За київським часом.
10.30 Док. фільм «Шалені колеса».
17.50 Анонс.
17.55 Док. фільм «Шалені колеса».
18.20 За київським часом.

«ТЕТ-КИЇВ»

ТЕТ
6.30 Програма передач
6.35 СІТ
6.55 Пісня дня (Павло Зібров), прем'єра
7.00 «Міські новини»
7.10 Дитяча програма «Антресолька»
7.30 «Санта-Барбара» прем'єра
КИЇВ
8.30 Музична пауза
8.45 Комп'ютер Х
9.00 Т/с «Справи сімейні», с. 20
ТЕТ
9.30 «Спортивне сузір'я»
10.00 Худ. фільм» Стукіт» 7 серія
11.00 Концерт Сергія Пенкіна у Києві
12.15 «Світ електронних розваг»
12.45 «Тіві-шоп»
13.00 Телесеріал «Каїна» 160 серія, прем'єра
КИЇВ
14.00 Т/с «Зухвалі і вродливі»
15.00 В. Щербачов представляє
15.30 Програма естонської анімації
16.00 А ми самі з вусами
ТЕТ
16.30 «Домашній лоцман»
16.50 «Спортивне сузір'я»
17.25 «СЕГА-острів»
17.40 Мультфільми
17.55 «Тіві-шоп»
18.00 «Санта- Барбара»
18.55 «Тіві-шоп»
19.00 Девід Джейсон у серіалі «Інспектор Фрост» прем'єра
19.55 «Це- Ми!» прем'єра
20.30 «СІТ»
20.50 Пісня дня (Павло Зібров)
21.00 Дитяча програма «Антресолька» прем'єра
21.15 «Міські новини прем'єра
КИЇВ
21.30 Музична пауза
21.40 Що? Де? Почому?
21.45 Хрещатик
22.00 Х/ф «Закрий мої очі»
23.50 Нічний кадр
0.20 Комп'ютер Х
0.35 Т/с «Кобра», с. 3
1.25 Привіт... завтра

СУБОТА, 16 СЕРПНЯ

УТ-1

07.30 Анонс
07.35 УТН
07.45 Фінансовий огляд
07.55 Гімнастика
08.05 Фестиваль «Золоте курча». Кінопрограма: «Хоробрий Пак», «Брати Лью»
08.55 Мультфільм
09.05 Оранта
09.35 Національний хіт-парад
09.40 Телеканал «Право»
10.00 УТН
10.10 Маски-шоу
10.45 Веселий ринок
11.00 Хто в домі хазяїн?
11.30 Свічадо
12.00 Канал «М». Малята. Частина II
12.30 Сім'Я
13.00 УТН
13.10 Х/т «Час збирати каміння». Фільм 4
14.25 Національний хіт-парад
14.30 Нові імена
15.00 Барви замку Паланок. Концертна програма. Частина І
16.00 УТН
16.10 Фінансовий зріз
16.35 «На хвилях Світязя». Фестиваль української естрадної пісні.
17.05 Мультфільм «Ромео і Джульєтта»
17.30 Юнацьке ток-шоу «Вибрики»
18.00 Україна сьогодні
18.30 Вікно в Америку
19.00 УТН
19.15 Від «Перехрестя» — до успіху
19.45 Бути жінкою
20.05 Національний хіт-парад
20.35 Анонс
20.40 Вечірня казка
21.00 УТН
21.40 Національний хіт-парад
21.45 Автошоу
22.10 Телесеріал «Царівна»
23.20 Національний хіт-парад
23.25 УТН
23.35 Анонс
23.40 М. Кропивницький «Пошились у дурні». Дипломна вистава Київського державного інституту театрального мистецтва ім. Карпенка-Карого. Частина І
00.40 Х/ф «Смертельна ілюзія»

УТ-2

Студія «1 + 1»
07.00 Серіал «Зона сутінків», 18 с.
07.30 Парад улюблених кінострічок: фільм Георгія Натансона «Старша сестра»
09.15 Кабаре-дует «Академія» у програмі «Ранкова пошта»
УТ-2
10.00 Телеанонс
10.05 Мультсеріал «Фантодром»
10.35 Закон є закон
10.40 Прогноз погоди
10.45 Телеанонс
10.50 Обережно, пожежа. Документальний фільм «Міжгосподарські пожежні команди»
11.00 Національний хіт-парад України. Сніданок меломана
11.25 Х/ф «Одружений-холостяк»
12.55 Закон є закон
13.00 Директорський корпус
13.30 «Секрети вічності». Фестиваль «Поліське літо з фольклором»
14.00 Мигалки
14.30 Школа клоунів
15.50 Закон є закон
15.55 В майстерні художника. Г. Вінтоняк
16.35 Мультфільм
16.55 Прогноз погоди
17.00 Молодіжний канал. «ТБ-імпресаріо». «М-стиль».
17.55 Закон є закон
Студія «1 + 1»
18.00 Ігрове шоу «Ключі від форту Буайар», 49-а гра
19.30 ТСН: телевізійна служба новин
20.00 Програма «Імперія кіно» представляє Девіда Лінча. «Твін Пікс: вогонь, іди за мною»
22.15 «Шоу довгоносиків»
22.45 ТСН: телевізійна служба новин
23.00 Музична програма «Меломанія» представляє: Баришников у Голлівуді

УТ-3

«ІНТЕР»
09.30 Інтерновини.
09.50 Прогноз погоди.
10.00 Дітвора.
10.30 Ранкова пошта.
11.00 Смак.
11.20 PRO UKRAINE.
11.55 Герої Кіплінга у пригодницькому фільмі «Кім».
14.00 - 16.30 Програми обласних та регіональних телекомпаній.
16.30 «Інтер» — анонс.
16.35 Мультсеріал «Король Артур і квадратні лицарі круглого столу».
17.00 Навколо світу.
17.20 Гумористичний серіал «Полуничка». «Тисячний відвідувач».
17.50 Футбольний огляд першості Англії.
18.35 Золота серія. «Сім старих та одна дівчина».
20.00 Інформаційна програма «Час».
21.00 Страх з'їдає душу у детективному серіалі «Суворо на південь».
21.55 Брейн-ринг.
22.40 Інтерновини.
22.55 Краща двадцятка.
23.40 Нічний кінозал. Як зламати Пентагон у пригодницькому фільмі «Військові ігри».
01.30 Прогноз погоди.
КДРТРК
09.05 За київським часом.
14.00 Шарм. Прем'єра рубрики.
14.25 Єралаш.
14.35 Теленарис «Самобутність».
14.50 Бенефіс композитора О. Марцинківського.
15.20 Омріяний берег.
16.10 За київським часом.

«ТЕТ-КИЇВ»

ТЕТ
7.00 Програма передач
7.05 «Зоряна дорога»
7.35 Дитяча програма «Антресолька»
7.50 «СІТ» прем'єра
8.10 «Пісня дня» (гість програми)
8.15 Міські новини
КИЇВ
8.30 Музична пауза
8.45 Комп'ютер Х
9.00 Хрещатик
9.15 Медичний щотижневик
9.45 Що? Де? Почому? Редакція міжнародних програм представляє
9.55 Київ. Україна. Світ
10.20 М/ф «Сніданок на траві»
11.45 Х/ф «Ідеальний ландшафт» (з субтитрами)
12.10 Кіноконцерт
ТЕТ
12.30 «Світ людини. Медицина.»
13.00 «Кулінарні подорожі з Борисом Бурдою» прем'єра
13.15 «І це кіно». вип.20(Ч. Чаплін у фільмі «Тиха вулиця») прем'єра
13.45 Дмитро Харитонов представляє: Чарівний політ» 2 частина»
14.15 Мультфільми
14.30 Концерт Олександра Малініна у Києві. Частина 1
15.20 «Напередодні»
15.35 Серіал «Професіонали» прем'єра
КИЇВ
16.30 Єралаш
16.40 Комп'ютер Х
17.10 Т/с «Кобра», с. 3
18.00 Непроханий гість
18.15 Музична пауза
18.25 Х/ф «Будинок на злам»
19.00 Т/с «Справи сімейні», с. 21, 22
22.00 Кіногороскоп
ТЕТ
20.30 «СІТ»
20.50 Пісня дня (гість програми)
21.00 Дитяча програма «Антресолька» прем'єра
21.15 «Міські новини» прем'єра
21.30 Серіал «Багз (Електронні жучки)» 16 серія прем'єра
22.40 «Краща двадцятка «Ем-Ті-Ві»
23.40 «Напередодні»
23.50 «Пост»

НЕДІЛЯ, 17 СЕРПНЯ

УТ-1

07.30 Анонс
07.35 УТН
07.45 Гімнастика
07.55 Українське спортлото
08.00 Фестиваль «Золоте курча». Кінопрограма: «Чарівний птах», «Чарівний магазин»
08.50 Міні-футбол. Кубок «Великого Дніпра». Фінал (Запоріжжя)
09.30 Село і люди
10.00 УТН
10.10 Національний хіт-парад
10.15 Служу народу України
10.45 Політичне шоу «П'ятий кут»
11.15 Карусель і капуста
11.30 М/ф на замовлення
12.00 Канал «М». Малята. Частина II
12.30 М/т «Коза-дереза»
13.00 УТН
13.10 Х/т «Час збирати каміння». Фільм 5
14.20 Національний хіт-парад
14.25 Один із тисячі уроків
15.00 Музична пошта
15.30 Відкриваємо Біблію
16.00 УТН
16.10 Мигалки
16.40 Барви замку Паланок. Музична програма. Частина II
17.40 Мультфільм
17.50 Усе про кіно. Кінооператор В. Калюта
18.20 Анонс
18.25 Національний хіт-парад
18.30 Надвечір'я
19.00 УТН
19.15 Чорнобильський реєстр
19.25 Секрети вічності
19.55 Сто чудес світу
20.10 Національний хіт-парад
20.40 Вечірня казка
21.00 УТН
21.40 Спортарена
22.10 Телесеріал «Царівна»
23.20 Канал «Франс Ентернасіональ» представляє: «Бітлз»
00.15 УТН
00.25 Анонс
00.30 М. Кропивницький «Пошились у дурні». Дипломна вистава Київського державного інституту театрального мистецтва ім. Карпенка-Карого. Частина II

УТ-2

Студія «1 + 1»
07.00 Чак Норріс у серіалі «Уокер — техаський рейнджер», 19 с.
08.00 Унікальні зйомки у серіалі «Дика природа світу»
09.00 Музична програма «Меломанія» представляє: Баришников у Голлівуді
УТ-2
10.00 Телеанонс
10.05 Автошоу
10.30 Шоу самотнього холостяка
10.50 Закон є закон
10.55 Прогноз погоди
11.00 Національний хіт-парад України. Мої зірки
11.30 Недільна школа розваг
11.45 Ранкова недільна проповідь
12.15 Закон є закон
12.20 Україна аграрна
12.35 Мультфільм-опера «Севільський цирульник»
13.05 Світоч
13.30 Секрети вічності, Фестиваль «Поліське літо з фольклором». Передача 2
14.00 Авансцена. Г. Ніколаєва
14.30 Х/т «Шалений день інженера Баркасова», 2 с.
15.35 Телеанонс
15.40 Відкрита віза
16.00 Закон є закон
16.05 Вітання з Карпат. Концертна програма
16.30 Сюжети вільного міста
16.55 Прогноз погоди
17.00 Молодіжний канал. Музично-розважальна програма.
17.55 Закон є закон
Студія «1 + 1»
18.00 Новий пригодницький серіал «Геркулес: героїчні пригоди», 6 с.
19.00 Програма «Імперія кіно» представляє Жана Габена та Жерара Депардьє у фільмі «Справа Домінічі»
21.00 Гумористична програма «Городок»
21.30 «Пісьмова». Інформаційно-аналітична програма Олександра Ткаченка
22.15 Чак Норріс у серіалі «Уокер — техаський рейнджер», 20 с.

УТ-3

«ІНТЕР»
09.30 «Інтер» — анонс.
09.45 Прогноз погоди.
09.55 На перший погляд.
10.15 У світі тварин.
10.50 Фан-клуб.
11.10 Доки всі вдома.
11.40 Ранкова зірка.
12.15 Очевидне — неймовірне.
12.45 Підводна одіссея команди Кусто. «Гаїті: води скорботи».
13.30 Сміхопанорама.
14.00 - 16.30 Програми обласних та регіональних телекомпаній.
16.30 «Інтер» — анонс.
16.35 Мультсеріал «Король Артур і квадратні лицарі круглого столу».
17.00 Довгань-шоу.
17.30 Гумористичний серіал «Полуничка». «Не судилося!».
18.00 Щасливий випадок.
18.50 Уїк-енд.
19.20 Джентльмен-шоу.
20.00 Інформаційно-аналітична програма «Вісті тижня».
20.40 Прогноз погоди.
20.50 Романтик закону в детективному серіалі «Суворо на південь».
21.40 КВК-асорті.
21.50 Мелорама.
22.45 Клуб «Білий папуга».
23.35 Футбол. За лаштунками чемпіонату світу-98.
00.00 Прогноз погоди.
КДРТРК
09.10 За київським часом.
14.00 Недільні зустрічі. Шкільний базар.
15.00 Відпочивай. Телекруїз Україною.
15.25 Київські мініатюри.
15.45 Єралаш.
16.00 Людина на землі.

«ТЕТ-КИЇВ»

ТЕТ
6.25 Програма передач
6.30 «Міські новини»
6.40 Пісня тижня, прем'єра
6.50 Дитяча програма «Антресолька»
7.30 «Санта-Барбара»
КИЇВ
8.30 Кіноконцерт
9.00 Комп'ютер Х
ТЕТ
9.30 «Атлетик-ревю», прем'єра
10.00 А. Губін у програмі «Что же ты ищешь, мальчик-бродяга?»
10.40 «Мандрівка з ЯНОЮ»
11.00 Мультфільми
11.15 «Напередодні»
11.25 «Світ електронних розваг», прем'єра
11.55 «Це-Ми!»
12.30 Творчий вечір Олександра Розенбаума
КИЇВ
14.00 Тіп-Топ
14.30 Арт-афіша
15.00 Збірка естонської анімації
15.30 Музична пауза
15.55 Єралаш
16.15 Гарнізон
ТЕТ
16.30 «Вустами малечі», прем'єра
17.00 «Ім'я» прем'єра
18.00 «Санта Барбара»
19.00 «Телесеріал «Позначка», прем'єра
20.00 «Прем'єра програми «Стиль від Ельзи»
20.30 «СІТ ВІДЛУННЯ ТИЖНЯ» прем'єра
20.50 «Пісня тижня»
21.10 «Напередодні»
КИЇВ
21.30 Що? Де? Почому?
21.40 Хрещатик
22.00 Х/ф «Ідеальний ландшафт» (з субтитрами)
23.25 Привіт... завтра

Точка зору

Податковий смерч

***Наприкінці** березня 1997 року в Стрию Львівської області відбулися загальні збори представників трудових колективів усіх форм власності міста і району, на яких створено антикризове об'єднання із захисту економічних і соціальних прав промислових підприємств, приватного підприємництва та громадян, обрано голову об'єднання, правління, створено юридичний відділ.*

В ухвалі цих зборів, зокрема, зазначається, що «особливо важким тягарем на плечі трудового люду лягла кабальна податкова політика, яка межує з чиновницьким свавіллям, що можна порівняти лише з недавнім більшовицьким терором. З цієї причини банкрутують фабрики і заводи, панує масове безробіття, не спроможне стати на ноги приватне підприємництво, а це, в свою чергу, породжує антидержавні настрої, зневіру до владних структур усіх рівнів. Це податкова «продрозверстка». Але на відміну від 20-х більшовицьких років, тепер у виробників забирають не тільки надлишки, яких по суті немає, але й душать їх «податковим зашморгом».

Про «податковий пресинг» пише місцева і загальноукраїнська преса. Посилаючись в багатьох випадках на підзаконні акти, створені податковою адміністрацією, ця служба ставить собі за мету не контроль за дотриманням діючих законів, а намагається будь-якою ціною «виконати план» з штрафів. Як повідомило УТ, найбільші суми штрафів зібрано у Києві й Стрию. По Києву, наприклад, ця сума становила за березень 400 000 гривень. Тому податківців примушують працювати у вихідні дні. Багато хто з них у ролі таких собі «артистів» провокують підприємців і продавців на порушення правил торгівлі, особисто встановлюють розміри штрафів в основному не за мінімумом, а за максимумом. «Гірше ляха свої люди її розпинають» — казав Тарас Шевченко.

Працюючим і безробітним невідомо, за які кошти податковими адміністраціями придбані багатоповерхові будинки, наприклад, у Стрию і Львові, які нині інтенсивно добудовуються, розкішно оздоблюються і обладнуються. Невідомо також, за рахунок яких доходів утримується висока, порівняно з іншими службовцями, зарплата працівників податкових адміністрацій від районного центру аж до стольного града Києва, а таких працівників лише на Львівщині кілька тисяч. Невідомо, наприклад, хто дав дозвіл на утворення родинного клану в стрийській податковій адміністрації, в якій працюють син, невістка, чоловік начальниці п. Ганни Бурій. Один із її заступників теж із близьких родичів.

Тому у зверненні Стрийського антикризового об'єднання до столичної й обласної податкових адміністрацій від 28 березня 1997 року поставлено вимогу звільнити п. Бурій з посади керівника податкової адміністрації. У разі відхилення нашої вимоги, антикризове об'єднання покладає на себе право на цілодобове безстрокове пікетування Стрийської податкової адміністрації аж до проведення загальноміського страйку.

Діяльність Стрийського антикризового об'єднання із захисту економічних і соціальних прав промислових підприємств, приватного підприємства та громадян набуває дедалі більшого розголосу і прихильності до нього представників політичних партій та громадських організацій.

Прийнято резолюцію про підтримку створеного на Стрийщині антикризового об'єднання, в якій, зокрема, йдеться, що головною причиною катастрофічного стану та зубожіння українського народу є недосконала законотворча робота Верховної Ради України, кабальна податкова політика.

Втілення в життя цієї політики на Стрийщині призвело до фактичної зупинки фабрик і заводів, масового безробіття, зубожіння і жебрацтва наших краян.

Будучи депутатом Верховної Ради України попереднього XII скликання, я більше 50-ти разів виступив з трибуни парламенту. У багатьох моїх виступах, власне, йшлося про майбутню податкову політику держави.

У цій круговерті, закрученої явно антидержавними силами із столиці України, найбільш небезпечним є податковий прес. Мета одна: зупинити фабрики і заводи, знищити приватне підприємництво, одне слово, задушити в зародку нашу молоду державу. Це податковий смерч над Україною.

Віктор РОМАНЮК,
голова Стрийського антикризового об'єднання із захисту економічних і соціальних прав промислових підприємств, приватного підприємництва та громадян, депутат Верховної Ради України XII скликання.

Стрий
Львівської області.

Мал. Леоніда ТЕЛЯТНИКОВА.

«Легкий метрополітен» для столиці

***За останні** чотири роки в Києві значно уповільнилися темпи розвитку транспортної інфраструктури. Це обумовлено не тільки дефіцитом коштів, а й зміною процесу урбанізації. Немає науково обгрунтованого перспективного плану комплексного розвитку міської транспортної системи, та не визначено головні пріоритети. Хто постійно над цим працює? Чи визначено схеми розвитку громадського пасажирського транспорту? Які науково-дослідні установи залучались до розв'язання цієї проблеми, та які виконано прогнозні розрахунки ефективності намічених заходів у Києві, з використанням яких новітніх методологій?*

На ці питання я не отримав відповіді від жодного із столоначальників Київської міської державної адміністрації, які мали б перейматися цими проблемами. Стіну невизначеності зруйнувало новостворене в Києві відкрите акціонерне товариство «Нові транспортні екологічні системи», засновниками якого стали 25 юридичних і 4 фізичні особи, серед яких відомі у світі наукові та виробничі установи нашого міста —Національний технічний університет України «КПІ», Міжнародний науково-технічний університет, ВАТ «Більшовик», ДП ДВРЗ, ЗАТ «АРМА», АНТК ім. О. Антонова, КДАЗ «АВІАНТ», ХК «Реле та автоматика» та інші. Рада засновників подала на розгляд комісії Київради з питань промисловості, транспорту та економічних реформ першу розробку концепції розвитку міського транспорту Києва (створення нової транспортної екологічної системи), календарний план робіт до 2030 року, проект фінансового плану та бізнес-план від АНТК ім. О. Антонова, відомий у нас в Україні тим, що за 7 років його відділення «Наземний транспорт» розробило та реалізувало кілька київських розробок: ерговелосипед, тролейбус та трамвай. На черзі — вагон метро, електромобіль, двоповерхові електрички та надземний легкий автоматичний метрополітен — «РАДАН».

Ураховуючи, що майже 50% рухомого складу міського електротранспорту перевищило амортизаційний термін служби, та актуальність цієї проблеми для багатьох інших міст України, вважаю за потрібне домогатись урядової та парламентської підтримки. В 2000 році Україна зазнаватиме гострого дефіциту трамваїв.

У Києві стан з електротранспортом найтяжчий. Транспортні засоби — здебільшого іноземного виробництва, на закупівлю яких потрібна валюта. Для київських пагорбів найпридатнішим може бути лише вітчизняний трамвай спільної розробки АНТК ім. О. Антонова та ХК «Луганськтепловоз». На думку фахівців, за умови на рік-два чеського або німецького трансферу технологій безпеки руху, цей трамвай буде найкращий у світі. На Київському авіазаводі «АВІАНТ» виконано підготовку до серійного виробництва тролейбусів інжинірингу від АНТК ім. О. Антонова.

Ці роботи виконано «АВІАНТом» та АНТК без фінансової підтримки держави — за власний кошт. Три тролейбуси з частково чеським обладнанням пройшли випробування і показали найкращі технічні характеристики.

Члени промислово-транспортної комісії Київради переконані, що розв'язати проблему міських транспортних перевезень традиційними транспортними засобами не можна. Більш як 200 міст світу запроваджують нові автоматичні транспортні системи — швидкісні трамваї та інші швидкісні рейкові системи. Київ також має взяти курс на відмову від застарілих технологій типу підземного метро, яку було впроваджено в Англії ще 1863 року. Швидкість сполучення надземних невідокремлених сучасних трамваїв та тролейбусів у центральних районах міста сягає в середньому 15-20 км на годину. А із зростанням завантаженості наших вулиць автомобілями транспортна спроможність та рухливість громадського міського електро- та автотранспорту відчутно падатиме. Тому використання цих видів транспорту в деяких районах міста економічно недоцільне. Ось чому заслуговує на увагу проект швидкісного рейкового електротранспорту «РАДАН», розроблений АНТК ім. О. Антонова ще 4 роки тому, який може розвиватися на базі класичного швидкісного трамвая. У майбутньому це замінить довгочасне та дороге будівництво підземного традиційного метро. Коротко проект «РАДАН» можливо кваліфікувати, як «легкий метрополітен», бо витрати на будівництво його на 40%, а на експлуатацію — на 20% менші порівняно з метро. Які переваги дає впровадження проекту «РАДАН»?

Насамперед мала вартість, яку можна порівняти з вартістю ліній швидкісного трамвая. Далі: оптимально розв'язується проблема міських пасажирських перевезень.

Технології ці екологічно безпечні. Цей проект збільшить експортні можливості української промисловості. До того ж він інвестиційно привабливіший.

Хочу нагадати, що рухомий склад для метрополітену та швидкісного трамвая в Україні не випускається. Купувати вагони доводиться в Росії. Вартість одного вагона — 500000 доларів, а вагони швидкісного трамвая купують у Чехії по 250000 доларів. Створення «РАДАНу» допоможе розв'язати проблему рухомого складу і отримати транспортну систему нової якості, а за деякими параметрами перевершити світові стандарти. Для порівняння наведу такі дані: будівництво лінії швидкісного трамвая Троєщина — метро «Лівобережна» та закупівля рухомого складу коштує 313 млн. доларів, а для будівництва та впровадження системи «РАДАН» треба 332,5 млн. Різниця в 19,5 млн. перекривається з часом меншими експлуатаційними витратами, високим ступенем автоматизації тощо.

За однакової перевізної спроможності із традиційним метро система «РАДАН» дає зниження собівартості будівництва в 1,49 раза, має окупність порівняно з підземним збитковим метро, в неї високі екологічні показники. Система «РАДАН» належить також до високих транспортних технологій і здатна позитивно стимулювати економіку України.

Втілення в життя системи «РАДАН» надасть можливості у майбутньому впровадити перспективні і високоефективні види транспорту, як наприклад, монорейкову повітряну систему українського інженера-винахідника Є. Попова. Для реалізації в життя такого потужного і довгочасного комплексу нових національних транспортних технологій, потрібна постійна турбота та дійова підтримка держави, всіх її ланок, перехід на корпоративно-акціонерне управління міським та міжміським транспортом. Пільги на транспорт треба замінити на цільову допомогу пільговикам та потерпілим. Слід терміново відмовлятися від застарілих збиткових технологій.

Крім того, ВАТ «НТЕС» пропонує не просто залучення іноземних кредитів під відсотки, що малоефективно для української сторони. Наприклад, ЄБРР було запропоновано стати співзасновником товариства і спільно поділяти увесь ризик проекту з ВАТ «НТЕС».

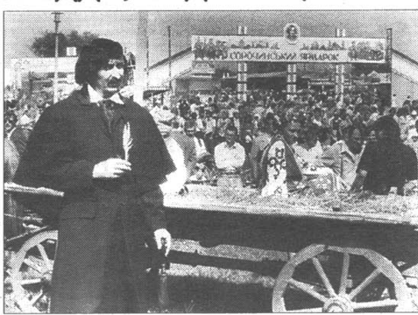
Микола БОЙКО,
секретар постійної комісії з питань промисловості, транспорту, зв'язку, енергозабезпечення, науково-технічного розвитку, підтримки економічних реформ та підприємництва Київради, голова профспілки військовослужбовців Києва та Київської області.

7 ДНІВ ВЕЛЕЛЮДДЯ, ВИДОВИЩ І ЖВАВОЇ ТОРГІВЛІ

Два роки тому традиційний ярмарок у селі Великі Сорочинці на Полтавщині набув статусу міжнародного.

Торік тут побувало близько 350 тисяч чоловік з України, близького та далекого зарубіжжя. В ярмарку взяли участь 88 промислових підприємств, 140 підприємств оптової та роздрібної торгівлі, понад 1,5 тис. підприємців.

Цього року великий міжнародний Сорочинський ярмарок розпочне свою роботу 25 серпня. Офіційна церемонія відкриття відбудеться 26-го, а театралізоване свято за участю колоритних гоголівських героїв, художніх колективів області заплановано на 30 серпня.

На ярмарок запрошено торговельні представництва Болгарії, Польщі, Німеччини, Росії, країн Балтії.

З ранку і до пізнього вечора протягом семи днів на ярмарковій площі буде розгорнуто широку торгівлю промисловою продукцією, товарами народного споживання, виробами народних умільців та щедрими дарами української землі.

(ДІНАУ-Укрінформ).

У номер

● *Сімферополь*

Чи посадять журналістку?

Деякі кримські журналісти вже мають досвід сидіння за гратами, тож інформацію з прокуратури Автономної Республіки Крим про порушення кримінальної справи проти відомої сімферопольської журналістки Тетяни Коробової на півострові сприйняли з тривогою.

Ще у лютому, під час цивільної справи за позовом відомого підприємця і депутата Л. Миринського до Т. Коробової про захист власної честі і гідності, журналістка передала суду письмову інформацію про причетність позивача до низки резонансних злочинів, участь у злочинному угрупованні, зв'язки зі злочинними авторитетами, яку, за її словами, отримала від невідомого співробітника міліції. Л. Миринський звернувся до республіканської прокуратури. Прокурор Сімферополя Михайло Негреша порушив кримінальну справу.

Лев Миринський входить до керівництва всеукраїнської партії «Союз».

● *Житомир*

Десяте повернення Лесі

Традиційне свято «Лесині джерела» в Новограді-Волинському, який дав світові славетну поетесу, почалося цього разу дещо незвично — запаленням священного вогню пам'яті в древньому городищі, звідки його було доставлено до реконструйованої фортеці на гранітному березі Случа. Адже водночас відзначили 740-річчя першої літописної згадки про Звягель, як звалося колись це місто. А самому святу особливої значимості надавало те, що відзначили його вдесяте. Саме сьогодні виповнилося десять літ відтоді, як 8 серпня 1987 року Леся повернулася в місто свого дитинства гранітним пам'ятником на центральній площі.

● *Черкаси*

Довге чекання інвестора

Сотні найменувань різноманітної продукції і товарів, що випускають на Черкащині малі підприємства і кооперативи, було представлено на виставці, організованій для учасників обласної наради з підприємництва.

Представлене — далеко не все, що випускають невеликі фабрики і кооперативи. Чимало потрібної і конкурентоспроможної продукції перебуває на підприємствах лише у дослідних зразках і чекає зацікавленого інвестора. Підтримати вітчизняного товаровиробника середнього бізнесу — ось головне завдання, котре поставили перед собою органи виконавчої влади і об-

Провінція

«Чарівна голка» у пошуках майстра

Другий етап міжнародного конкурсу «Чарівна голка» відбувся в АТ «Швейна фабрика Зорянка». Справжнім театром моди керували Тетяна та Ігор Стелі. Сім молодих дизайнерів представили на суд глядачів вісім колекцій різноманітного одягу. Модельєри просто вразили своєю вигадливістю, розкутістю, новизною і вишуканим смаком. Ділові і святкові костюми, пальта, буденний одяг засвідчили, що наші майстри не поступаються фантазією і сміливістю перед визнаними законодавцями світової моди. Не забариться третій тур конкурсу, а заключний відбудеться у вересні під час Дня міста. Тоді київське журі визначить переможців, які здобудуть право виступати у столичному конкурсі.

Микола ВОЛОК.

Кіровоград.

КОРОЛЬ ПЕРСИКА

До 100-річчя з дня народження Івана Рябова

ЗЕЛЕНУ скарбницю, як часто називають Нікітський ботанічний сад у Криму, створювали протягом 185 років працею багатьох поколінь учених-ентузіастів. Кожен робив свій внесок у примноження рослинного багатства саду, генерував наукові ідеї, збирав і створював оригінальні зразки рослин.

Яскравими променями в історії саду промайнули імена низки видатних учених. Серед них — Іван Миколайович Рябов.

Прийшовши ще юнаком у сад, він з 1923 року очолив відділ південних плодових культур і керував ним понад п'ятдесят років. За цей період значно розширилися колекційні фонди кісточкових плодових культур, особливо персика, чисельність якого перевищила 1200 зразків. Цій культурі Іван Рябов присвятив все своє життя, досягнувши визначних результатів.

Учений і очолюваний ним колектив плодоводів створили великий селекційний фонд, що налічує понад 350 рослин, а також сотні нових форм абрикоса, черешні, аличі, яблуні, груші, айви. Нові сорти (понад 100) проходили перевірку в усіх південних зонах Молдови, України, Росії, Північного Кавказу та Закавказзя, Середньої Азії.

Зразки плодів нових сортів персика й черешні, показані на міжнародній виставці в Ерфурті (НДР), були удостоєні найвищої нагороди — гран-прі та 9

Особистості

золотих медалей. На Виставці досягнень народного господарства СРСР сорти Рябова двічі удостоєні почесних дипломів, двох золотих, трьох срібних і однієї бронзової медалей.

Велику увагу вчений приділяв окремій гібридизації, в якій він бачив шлях до створення оригінальних форм. Він вивів десятки різноманітних гібридів: таких, наприклад, як зимостійкий сорт персика Пухнатий ранній. Цікавий також мигдаль — гібрид бобчука з персиком. У ньому вдалося досягти відокремлення кісточки в консервному персику. В світовій селекційній практиці це було зроблено вперше.

Визначні селекційні результати, виробнича і громадська діяльність І. Рябова були високо оцінені урядом і науковими колами. Йому присуджено вчений ступінь доктора сільськогосподарських наук, присвоєно учене звання професора. Він удостоєний різноманітних премій, звань, нагороджений орденами і медалями.

А. ЛИЩУК, директор Державного Нікітського ботанічного саду, доктор біологічних наук, член-кореспондент УААН;

В. СМИКОВ, заслужений діяч науки України, лауреат премії ім. Л. Симиренка, доктор сільськогосподарських наук, професор.

Львів передав ЮНЕСКО свої пропозиції

Міськвиконком Львова передав до штаб-квартири ЮНЕСКО свої пропозиції щодо внесення найцінніших з історичної й архітектурної точок зору міських будівель до міжнародного списку світової спадщини. Зроблено це згідно з указом Президента про збереження історичної забудови у центральній частині Львова. Облдержадміністрація спільно з виконкомом міськради і центральними відомствами України мають протягом двох місяців розробити відповідну комплексну програму і подати її на затвердження уряду.

Фахівці міськвиконкому вже провели моніторинг 10 тисяч споруд. Із них понад дві тисячі, в тому числі 200 пам'яток архітектури, потребують негайного капітального ремонту. Для виведення тільки перших 100 будівель із аварійного стану необхідно близько восьми мільйонів гривень. Міськвиконком має намір відкрити в банку рахунок для накопичення грошових коштів, а також створити наглядову раду з метою контролю, повідомляє ДІНАУ-Укрінформ.

ДОКИ СУД ТА СПРАВА — ДИВИСЬ, І ГАЗЕТИ НЕ СТАЛО

Нині тиск на пресу зростає пропорційно віддаленості від столиці. Судові позови до київських газет становлять лише дещицю у тій війні, яку веде свавільне чиновництво з некишеньковими виданнями. Особливо знахабніли периферійні божки, котрі буквально добивають невгодні місцеві та районні газети, що насмілилися на критику тамтешніх гігантів індустрії або службових осіб, астрономічними судовими позовами. Рішення ж судів, на жаль, не завжди бувають об'єктивними.

Саме на цьому наголосив під час недавньої зустрічі з журналістами голова Спілки журналістів України Ігор Лубченко. Він навів

У Спілці журналістів

кілька прикладів: через недотримання лінії засновників зі своїх посад були звільнені редактори міських газет у Ясинуватій, Ладижині, Балті. На жаль, такі розправи стали вже типовими. СЖУ готує пропозиції до законодавства з питань преси щодо статусу засновників видань. А також виступає за те, щоб закріпити за редакціями приміщення, в яких вони діяли на момент прийняття української незалежності.

Бездарною назвав Ігор Лубченко організацію нинішньої передплатної кампанії, яка з вини Мінзв'язку була затримана більш як на півтора місяця. Під сумнів було поставлено відповідність тарифів, запропонованих міністерством, реальним витратам на доставку газет. Відповідно до указу Президента від 21 липня питання про тарифи на передплату має бути вирішене. Однак Спілка журналістів наполягатиме на «прив'язці» розцінок до курсу гривні хоча б на період до 1999 року, що дасть можливість виданням визначити своє реальне фінансове становище.

Анастасія ПЕРЕПЕЛИЦЯ.

Скандал

Час робити харакірі

ЯК ВІДОМО, Кабінет міністрів доклав чимало зусиль до того, щоб уже в жовтні розмістити на японському ринку облігації зовнішньої позики — так звані українські «самураї». Схоже, цього не станеться.

Не дозволить безпрецедентний скандал в урядових колах Японії, спричинений корупцією, відмиванням коштів на фондовому ринку, а також зв'язками низки потужних банків і компаній з якудза (тобто мафією). І ось вам «свиня»: серед винуватців скандалу — компанія Nomura Securities Ltd., яку наш уряд «сватав» на партнерство у розміщенні облігацій «самурай». Японський уряд вдався до надзвичайних заходів: діяльність «Номури» призупинено, їй заборонено брати участь в аукціонах і тендерах, передплачувати акції, інвестувати свій капітал і видавати кредити до кінця року. Це, так би мовити, до остаточного розслідування прокуратурою, яка вважає, що матеріали, зібрані урядовою наглядовою комісією з цінних паперів та біржової справи, свідчать про наявність криміналу. Невідомо, чи дійде в Японії справа до відчайдушного харакірі, а у нас очевидно дійде. В рамках так званої адміністративної реформи. Викличуть когось на президентський килим — і встромлять у руку золоте перо для написання заяви про відставку. Втім, з огляду на особливості нашого менталітету, можуть і не викликати, відбувшися розпорядженням або указом. Адже має хтось відповісти за вибір такого спритного партнера! Хіба важко було з'ясувати, що наші декларації на кшталт «Чисті руки» в Японії — це не декларації, а норма життя. Відхилення від цієї норми безжально карає меч правосуддя! «Номура», за попередніми планами, мала викупити левову частку облігацій, організувати їх розміщення на своєму ринку, застрахувати курсовий ризик емітента тощо.

За словами міністра фінансів Ігоря Митюкова, доход від розміщення облігацій на європейському та японському ринках мав становити 1 млрд. доларів. Вибір Україною «Номури» або свідчить або про некомпетентність уряду, або про приватний характер угоди, спричинить втрату сотень мільйонів доларів. А може призвести і до втрати взагалі японського ринку.

А чи знає хто, скільки коштів ми витратили для того, щоб довести світові, що з корупцією нічого спільного не маємо?! А скільки ще потрібно буде?

Віктор ТЕРЕН.

Годі замикатись у власній шкаралупі

Українська латинка: мовні та соціальні аспекти

Уже майже вісім років українська мова має статус державної, але ми досі не знаємо, як свої власні назви писати по-інтернаціональному, тобто латинськими літерами.

Згідно з міжнародними вимогами латинське написання всіх власних назв має на сто відсотків збігатися з оригінальним написом у мові-продуценті, тобто з написанням тією мовою, звідки ця власна назва пішла. Якщо ж для мови-продуцента використовується власна система письма, відмінна від латинки, то в такому разі мають бути чіткі й однозначні правила передавання оригінального написання засобами латинки. Тобто, крім «національного» написання (відповідно по-українськи, по-китайськи, по-бенгальськи тощо), має існувати ще й написання «інтернаціональне», тобто латинізоване.

Але в обох випадках, незалежно від того, чи користується той або інший народ латинською графікою чи якою-небудь іншою системою письма, — все одно, латинське написання будь-якої власної назви має бути абсолютно однакове в усіх, принаймні європейських, мовах. Бо саме латинська графіка є одним із засобів міжнародного спілкування. За такими правилами живе весь цивілізований світ.

Радянський Союз залишався чи не єдиною країною у світі, на яку ця традиція не поширювалась. У нас панувала цілком протилежна традиція — передавати засобами іншої мови не написання, а вимову. Тому ми змушені були шукати засобів такого передавання в кожній конкретній мові, простіше кажучи, пристосувати наші власні назви до орфографічних особливостей кожної конкретної мови. Крім того, в Радянському Союзі була вимога передавати всі радянські власні назви неросійського походження в іноземних мовах саме в російському варіанті. Тобто це було подвійне спотворення. Виняток робили хіба що для Прибалтики.

На жаль, цю хибну радянську традицію успадкували нові незалежні держави, в тому числі й Україна. І хоча російське посередництво ми більш-менш подолали, проте з вимогою єдиного «інтернаціонального» латинізованого написання українських слів ми ніяк не можемо змиритися. І причина тут не так у тому, що ми не послуговуємося латинкою, а набагато глибша. Просто ми звикли, що російською мовою наші власні назви пишуться та вимовляються інакше, ніж українською. І думаємо, що так має бути в усіх інших мовах. Тому, напевно, коли йдеться про латинське написання українських слів (не обов'язково власних назв), ми завжди робимо "прив'язку" до конкретної європейської мови, маскуємося чи то під англійців, чи то під німців, чи то ще під когось. І не можемо усвідомити, що традиція в Європі цілком протилежна. Ми все боїмось: а як наші власні назви читатимуть іноземці? Чомусь французи чи португальці, записуючи всюди свої імена так, як вони звикли робити у своїй рідній мові, ніколи над цим не замислюються. А ми, виходить, мусимо. То що ж, ми самі собі створюємо комплекс меншовартості, намагаємося робити так, аби лише догодити іншим, навіть на шкоду собі. А потім ображаємося, що нас у світі не сприймають усерйоз як націю?

Між іншим, хіба лише для написання власних назв нам потрібна власна латинка? Як, наприклад, написати українською мовою текст міжнародної телеграми, якщо це треба робити латинськими літерами? Або ще один приклад. Як посилатися на україномовні джерела в закордонних виданнях, якщо там назви всіх джерел заведено передавати мовою оригіналу? Однозначну відповідь на це питання можна дати лише тоді, коли в нас будуть єдині правила однозначного передавання українських слів латинкою.

І світло в кінці тунелю з'явилося. Вже є чітка й однозначна система, розроблена Термінологічною комісією з природничих наук (ТКПН) Київського університету ім. Тараса Шевченка без прив'язування до будь-якої конкретної мови. Звичайно, не всім вона подобається. Та й сама по собі ця система ще потребує подальшого вдосконалення, але головне, що її вже створено. І, до речі, вона є компромісом між «англофілами» та «слов'янофілами», бо містить елементи й англійської писемної традиції (шиплячі приголосні там передаються на англійський манер), і західнослов'янської (літери «й» та «ц» там передаються, як у польській чи чеській мовах). Проте, незважаючи на такий компроміс, вона залишається цілісною системою, яка чітко й однозначно передає засобами латинки всі тонкощі українського правопису. Та ще й гарантує відновлення кириличного написання без будь-яких спотворень. А головне — пристосована до автоматичної конверсії туди й назад з допомогою комп'ютера. Бо автори тієї системи добре усвідомили, що компроміс компромісом, але є деякі межі, які переступати не можна. І серед тих меж можна насамперед назвати такі. По-перше, передавати латинкою треба написання, а не вимову. По-друге, кожній літері українського алфавіту має відповідати її латинський еквівалент. І, по-третє, має бути гарантія стовідсоткового відтворення кирилицею без будь-якої двозначності. Ми здебільшого погоджуємося з ТКПН і вважаємо, що на початковому етапі їх система цілком може бути запроваджена як універсальна система відтворення українських слів латинкою.

Завдяки тому, що автори запропонованої системи з ТЕПН намагалися взагалі уникнути вживання діакритичних знаків, ця система є незамінною в міжнародному телеграфі, в електронній пошті та в інших випадках, де не передбачені додаткові латинські літери з діакритичними знаками. Але вона не дуже зручна, наприклад, у бібліографії, в науковій літературі тощо. Та й пересічному читачеві набагато важче сприймати сполучення літер, ніж окремі літери, нехай навіть і додаткові. Тому пропонуємо на основі системи ТКПН модернізовану систему із застосуванням діакритичних знаків (гачків) для позначення шиплячих, змінивши в ній диграфи **sh, ch, zh**, відповідно, літерами **s, c, z**. Через це літера **h** може мати самостійне значення й відповідати літері **г**. Тоді більше не доведеться літеру **г** передавати сполученням **gh**. У такому разі сполучення **kg** вже не сприйматиметься як диграф, пропонуємо замінити його літерою **x**. Це не суперечить традиції укладання латинізованих алфавітів через те, що в багатьох алфавітах (іспанський, португальський, албанський, в'єтнамський) літера **x** читається інакше, ніж у латинському, до того ж ця літера відповідає літері х у так званій славістичній українській транслітерації, яка застосовується в багатьох країнах з науковою метою.

Вживання діакритичних знаків у транслітерації цілком припустиме. Так само можна вносити додаткові літери в комп'ютерну програму автоматичної транслітерації. Річ у тому, що транслітерацію ТКПН створювали під MS DOS з обмеженою кількістю символів. Тепер на комп'ютерах запроваджують досконаліші системи Windows, Macintosh та деякі інші, де є вибір фонтів, у тому числі західнолатинських, східнолатинських та кириличних, а символи мають однакові АСЦП-коди. Тому в комп'ютерній програмі треба передбачити автоматичне переформатування тексту з кирилиці на центральноєвропейську латинку і навпаки. Головне, щоб усі символи транслітерації були в межах одного фонту (тобто щоб різні символи не були розкидані по різних фонтах), причому кожному символові має відповідати свій стандартний АСЦП-код. (Див. табл.).

Нехай читача не дивує те, що деякі слова містять по кілька великих літер. Річ у тому, що за правилами будь-якої транслітерації, якщо певній літері в одній системі письма в іншій відповідає сполучення, то в такому разі всі елементи сполучення пишуться з великої літери.

Головне, наші люди мають усвідомити раз і назавжди: пристосувати чи не пристосувати наші власні назви до особливостей тієї чи іншої мови — це справа самих носіїв відповідної мови. Нас це питання абсолютно не повинно стосуватися. Для нас головне — подавати «на експорт» українські слова в «інтернаціональному» написанні. Тобто засобами латинки показувати, як те чи інше слово пишеться кирилицею.

Особливо тепер, коли всюди запроваджують інформатику, створюють комп'ютерні банки даних, питання про єдине латинське написання стає, як ніколи, актуальним. Прив'язка до конкретної мови допускається хіба що в художній літературі або в газетах (коли журналісти чують чиєсь ім'я, але не знають, як його написати). Але таке написання ні в якому разі неприпустиме в офіційних документах чи науковій літературі, де усе має бути однозначне, без будь-яких спотворень.

Тим паче, що європейців вимова цікавить найменше (все одно, іноземців практично неможливо примусити вимовляти наші прізвища чи географічні назви абсолютно так само, як робимо це ми, хоч би як нам цього хотілося). Головне для них — написання, яке має залишатися незмінним навіть у перекладі з однієї мови іншою. І нікому, скажімо, з англійців, німців чи італійців, не спаде навіть на думку переписати чужомовне ім'я за правилами рідної мови, бо вони чітко усвідомлюють, що орфографія рідної мови не поширюється на чужі власні назви чи варваризми. Тому їм однаковісінько, яке в нас буде написання.

А інколи справа доходить до абсурду: ми боїмося, що, наприклад, німці не знатимуть, як прочитати наші власні назви, і перелицьовуємо їх на нібито німецький лад. А самі німці у своїх географічних атласах останніх років пишуть наші топоніми українською транслітерацією, де шиплячі літери та пом'якшення передають на чеський манер. Така сама система діє в їхніх бібліотечних каталогах. Виходить, що німці цю систему визнають, а ми — не визнаємо? То, може, годі маскуватися під когось, а відверто демонструвати власне обличчя?

І останнє. Дехто скаржиться, що тепер, наприклад, на Хрещатику так багато написів латинкою, що навіть за часів німецької окупації їх було менше. Виходить, що в нас будь-який напис латинкою автоматично вважається написом іноземною мовою з усіма наслідками, що випливають звідси. Але чи справді будь-який напис латинкою треба саме так розцінювати? Чомусь у сусідній Молдові його так не розцінюють, а в нас — треба. Отож у даному разі маємо виходити зовсім з інших критеріїв. А саме: чи містить якусь конкретну інформацію той чи інший напис латинкою, чи піддається він перекладові. Якщо напис іноземною мовою (російською, македонською чи будь-якою іншою мовою, що використовує кирилицю) піддається перекладові, але не дублюється державною мовою, — тоді справді треба застосовувати санкції. Але якщо це просто назва якоїсь фірми, її товарний знак — тоді зовсім не треба турбуватися, що цей напис зроблено не державною мовою. В крайньому разі такі написи можна дублювати кирилицею. Але воювати з латинкою не варто. І той, хто скаржиться, просто не розуміє, що здебільшого так воно і є: це логотипи, товарні знаки, які транскрибуванню не підлягають. Хіба що вони можуть дублюватися іншими системами письма. Так, фірма «Pepsi» має єдиний інтернаціональний логотип з латинським написанням, який використовують в усіх без винятку країнах, і національний логотип (український, грецький, арабський, перський, бенгальський, китайський, кхмерський, японський), які дублюють латинський логотип у відповідній країні. Саме дублюють, а не замінюють цілком. Тим паче, ніде в Німеччині назва фірми «Shell» не пишеться як «Schell», а в Польщі — «Szell». Єдина у світі країна, де справді «не дружать» з латинкою, бо асоціюють її з американським імперіалізмом та, взагалі, з експансією Заходу, — це Іран. Там, справді, навіть у центрі Тегерана неможливо побачити жодного напису європейськими мовами. Але нам з ким по дорозі: з цивілізованим світом чи з напівтоталітарним Іраном?

А, до речі, чи така вже й чужа нам ця латинка? Дехто з наших співвітчизників дасть позитивну відповідь. Але хіба ми не використовуємо її у природничих науках: математиці, фізиці, біології, хімії, медицині? Та й взагалі, чи чужа вона для когось? Тепер, коли поглиблюється інтеграція між різними народами, різними країнами, латинська абетка, якою послуговується абсолютна більшість людства в усіх країнах світу, давно вже стала інтернаціональною, одним із засобів міжнародного спілкування. Взагалі тепер у світі переважає думка, що для кожної мови має бути власна латинізована абетка. Інша річ, що для тих мов вона буде основною, а для тих — допоміжною, яка з певною метою вживатиметься паралельно з іншими системами письма. Тому безпідставні міркування, що латинка нібі нам чужа. Як, наприклад, арабська чи тамільська писемність. Так ми вважали за радянських часів, в умовах «залізної завіси», коли наші національні стандарти не відповідали світовим, а, навпаки, заперечували їх. За принципом: «Аби лише не так, як в інших». Але сьогодні, якщо хочемо інтегруватися в Європу, нам треба навчитися жити за законами, що прийняті всіма європейськими країнами, в тому числі і стосовно єдиного написання українських власних назв. І взагалі, нам треба правила транслітерації внести до нової редакції «Українського правопису», а також зробити доповнення до закону про мови стосовно порядку застосування латинської транслітерації. І насамперед дороговкази треба дублювати латинкою. І не в англійській транскрипції треба там писати наші топоніми, а лише по-українськи. Але в двох варіантах — кирилицею та латинкою.

А якщо говорити про двомовність оформлення наших паспортів, то тут треба мати на увазі лише українські кириличне та латинізоване написання. Наші імена та прізвища ні в якому разі не треба спотворювати на догоду англомовному чи будь-якому іншому читачеві. Англійською мовою треба дублювати лише пункти формуляра.

Взагалі ми готові йти на будь-який розумний компроміс, готові поступитися деякими нашими принципами, якщо це не суперечитиме міжнародним нормам та правилам. Щоби тільки Україна якомога скоріше отримала невід'ємний атрибут цивілізованого суспільства — паралельну латинізовану абетку. Це чимось буде схоже на прийняття Конституції України. Принаймні простіше прийняти компромісний варіант з подальшим його вдосконаленням, ніж сперечатися без краю, якою має бути українська латинка, в той час як у цій справі й надалі пануватиме хаос. Маємо пам'ятати, що створюємо цю систему насамперед для себе. Іншим народам залишається тільки ознайомитися з нашою системою постфактум. А на Заході на більше й не претендують: там твердо знають, що українська латинка — це внутрішня справа самої України, їм у цю справу лізти не можна.

Можна сперечатися скільки завгодно з приводу, скажімо, правопису іншомовних слів: тут кожна зі сторін знайде свої вагомі аргументи, які неможливо спростувати, і кожна сторона посвоєму матиме рацію. Але стосовно української латинки двох правильних думок бути не може. Тут або ми визнаємо міжнародні вимоги, або не визнаємо, далі залишаючись винятком з правил. Тож, може, годі замикатися у власній шкаралупі?

Ось який вигляд має запропонована нами системапорівняннoз системою ТКПН:

Український алфавіт	Система ТКПН	Запропонована система
а	a	a
б	b	b
в	v	v
г	gh	h
г	g	g
д	d	d
е	e	e
є	je	je
ж	zh	z
з	z	z
и	y	y
і	i	i
ї	ji	ji
й	j	j
к	k	k
л	l	l
м	m	m
н	n	n
о	o	o
п	p	p
р	r	r
с	s	s
т	t	t
у	u	u
ф	f	f
х	kh	x
ц	c	c
ч	ch	c
ш	sh	s
щ	shh	sc
ь	j	j
ю	ju	ju
я	ja	ja

Такий вигляд матиме латинське написання обласних центрів України за системою ТКПН:

Kyjiv, Ljviv, Ivano-Frankivsjk, Ternopily, Uzhghorod, CHernivci, Lucjk, Rivne, KHmeljnycjkyj, ZHytomyr, Vinnycja, Odesa, KHerson, Mykolajiv, Symferopolj, CHerkasy, Kirovohrad, Poltava, Zaporizhja, KHarkiv, Sumy, CHernighiv, Dnipropetrovsk, Donecjk, Lughansk.

А ось такий — за нашою системою:

Kyjiv, Ljviv, Ivano-Frankivsjk, Ternopily, Uzhorod, Cernivci, Lucjk, Rivne, Xmeljnycjkyj, Zytomyr, Vinnycja, Odesa, Xerson, Mykolajiv, Symferopolj, Cerkasy, Kirovohrad, Poltava, Zaporizzja, Xarkiv, Sumy, Cernihiv, Dnipropetrovsjk, Donecjk, Luhansjk.

Андрій ДЯКОВ,
аспірант;
Тарас КИЯК,
доктор філологічних наук,
професор,
народний депутат України.

Добре вже те, що всі зібралися

Сцена корейських подій цими днями перемістилася до Нью-Йорка. Як і планувалося раніше, представники Північної Кореї, Південної Кореї, США та Китаю 5 серпня розпочали чотиристоронню зустріч. Вона присвячена підготовці офіційних переговорів щодо врегулювання відносин між Пхеньяном і Сеулом.

Ідею зібратися вчотирьох у Нью-Йорку запропонували президенти США та Південної Кореї більше року тому. Але Пхеньян погодився сісти за стіл переговорів лише 30 червня.

Учасники чотиристоронньої зустрічі домовляються нині про термін, місце й порядок денний мирних міжкорейських переговорів. А також хочуть торкнутися найважчого питання, пов'язаного із вимогами Пхеньяна вивести американських військовиків із Південної Кореї.

У Нью-Йорку прагнуть підготувати новий договір про безпеку на півострові. Якщо все буде добре, то, можливо, незабаром Північна й Південна Кореї підпишуть новий мирний договір замість нині діючої угоди про перемир'я, яка 1953 року поклала кінець трирічній корейській війні.

Схоже, що всі налаштовані досить серйозно і, можливо, цього разу буде досягнуто якихось конкретних результатів. Є прекрасна нагода зрушити з місця віз усіх тих проблем, які виникли впродовж чотирьох десятиліть між Пхеньяном і Сеулом. Не скористатися такою нагодою було б просто нерозумно.

Однак зустріч у Нью-Йорку не зможе розставити всі крапки над «і». Найімовірніше за все, що взаєморозуміння між Півднем і Північчю вдасться налагодити не одразу, хоч обидві сторони заявляють про прагнення досягти порозуміння між двома державами.

Невідомо, наскільки швидко це відбудеться, але уже той факт, що всі чотири сторони залучені до процесу підготовки переговорів, надає оптимізму. Про це, зокрема, заявив і представник Білого дому Майкл Маккеррі.

Інеса МАЗУРЕНКО.

Учитися, учитися і ще... не раз

ЦІКАВО, але факт: сучасні другокласники, п'ятикласники і навіть десятикласники, а також студенти хочуть учитися! Причому не для батьків, як це було колись, а для себе. Отже — «крига скресла»: переробка совкової свідомості має місце.

І мріють вони не про професії космонавтів чи слідчих, а про реальне прибутково-престижне місце в якомусь із столичних банків. Для цього навіть учорашні випускники вузів докладають максимум зусиль, щоб учитися далі, стати справжніми професіоналами і бути конкурентоспроможними на доволі жорсткому ринку праці. До того ж усі розуміють, що наші мізки не пара «їхнім», особливо коли до них додати старання. І гроші...

Проте якщо наша початкова і середня школа дає (тим, хто бере) доволі фундаментальні й різнобічні знання, то спеціальну освіту краще, по можливості, одержувати за кордоном. Але можливості у всіх різні. У більшості їх немає. Тут на допомогу прагнучій до знань українській молоді приходять добрі пани з-за кордону, які в силу різних причин — як меркантильних, так і філантропічних — надають шанс «вийти в люди», проводячи численні конкурси, даруючи стипендії, аби вигледіти майбутніх Нобелевських лауреатів серед наших безтурботних юнаків.

Так, минулого тижня міністеріаль-диригент Міністерства закордонних справ Німеччини Клаус-Гельмут Аккерман вручив першій групі українських експертів із банківської справи стипендії для чотиримісячного стажування у ФРН.

Міністерство закордонних справ Німеччини сприяє проведенню навчальних курсів та підвищенню кваліфікації працівників українських банків і вищих навчальних закладів з 1996 року. Цей навчальний проект реалізується в тісному співробітництві німецького МЗС і спеціальної групи з питань банківської діяльності при німецько-український Корпораційній раді. Плановано, що деякі з підготовлених викладачів—тренерів банківської справи працюватимуть у модельному банківському навчальному закладі, створюваному за допомогою німецької сторони при Черкаському банківському коледжі Національного банку України. Цей заклад матиме у своїй структурі також навчально-тренувальний банк.

Проект для банківського сектора є лише часткою більш як сотні проектів, що їх реалізують у рамках німецької програми «Трансформ», яка зачіпає різні сфери української економіки.

Яна СТАДІЛЬНА.

Упала червона зірка. Час втілювати бажання в життя

УКАЗ про запровадження нового державного герба Болгарії підписано президентом республіки Петром Стояновим. Таким чином закон про нову державну символіку, прийнятий парламентом 31 липня, одержав силу юридичного документа.

Гострі політичні та ідеологічні розбіжності довго заважали законодавцям затвердити новий герб. Країна, розлучившись 7 років із соціалізмом, весь цей час жила зі старим символом державної влади — увінчаним червоною зіркою стилізованим зображенням лева в оточенні пшеничного колосся.

На новому гербі, згідно з традицією болгарської монархічної геральдики, — два леви, що тримають щит з червоним полем, на якому зображено увінчаного малою короною третього лева. Над щитом розміщено велику корону з п'ятьма православними хрестами — символ влади, поширений у період так званого Другого болгарського царства (раннє середньовіччя). Вся ця композиція розміщена на дубових гілках, переплетених триколірною стрічкою з написом: «Сила в єдності».

Незважаючи на велику кількість монархічних елементів, місцеві спостерігачі не схильні пов'язувати новий герб з можливостями реставрації болгарської корони. Йдеться, скоріш за все, про повернення до традицій національної державної символіки, що збереглися до 1944 року.

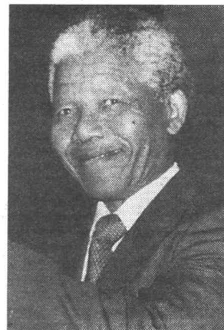
Яна ОСАДЧА.

Помилка пошти плюс португальська цікавість

Скандал

ПАР, згідно з неофіційними даними, оголосила посла Португалії в Преторії Вашку Валенте персоною нон грата. Він має залишити країну протягом 48 годин і вже зробив це. За наявними даними, причиною конфлікту стало те, що Валенте минулого тижня оприлюднив зміст доставленого в посольство помилково особистого послання президента ПАР Нельсона Мандели президентові Індонезії Сухарто. У ньому глава південноафриканської держави просив звільнити із в'язниці лідера Революційного фронту за незалежний Східний Тімор (ФРЕТІЛІН) Шанану Гужмау, з яким зустрічався під час недавнього візиту до Джакарти, повідомляє ІТАР-ТАКС.

Мандела публічно оголосив про це 30 липня після переговорів з президентом Португалії Жоржі Сампайю, котрий відвідав ЮАР. Але на той момент Сухарто не одержав ще направленого йому листа — він надійшов лише за день. Під час проведення термінового розслідування инциденту з'ясувалося, що через «технічні накладки» лист було доставлено не до індонезійського, а до португальського посольства в Преторії. Незважаючи на вказану адресу, конфіденційне послання, очевидно, було розпечатано. Більше того, його зміст став відомий португальським газетам.

Екстраординарний випадок вимагав відповідних заходів. Але прес-секретар глави південноафриканської держави Паркс Манкахлана утримався від коментарів з цього приводу. Він лише повідомив, що відносини з Індонезією залишаються гарними і намічений на листопад візит до Преторії президента Сухарто не відкладено.

Грандіозне чаювання

У столиці Англії відбулося чаювання, на якому були присутні кілька тисяч чоловік. У такий спосіб королева Великобританії Єлизавета II відзначила своє «золоте» весілля.

Вона взяла шлюб із принцем Філіпом 20 листопада 1947 року у Вестмінстерському абатстві. Привітати коронованих осіб з 50-річним ювілеєм приїхали пари не лише з різних кінців Великобританії, а й з інших країн Співдружності. Майже 80 чоловік прилетіли з Канади, ще стільки ж — з Австралії та Нової Зеландії. До речі, згідно з офіційною статистикою, із тих, хто одружився у Великобританії 1947 року, розлучилися лише 10 відсотків.

Серпень — час відпусток і для президентів

Свою чергову відпустку президент США Білл Клінтон планує провести на острові Мартас-Віньярд в Атлантиці на узбережжі штату Массачусетс. Імовірно, вона триватиме три тижні. Клінтон проведе цей час у колі сім'ї — разом з дружиною Хілларі та донькою Челсі. До речі, Челсі відразу після відпочинку має залишити батьківське гніздо і вирушити на навчання в інший кінець країни — до Станфордського університету в Каліфорнії.

На знімку: донька президента США Білла Клінтона 17-річна Челсі пробує себе на танцювальній ниві. Вона вже протягом п'яти років навчається у студії класичного танцю Вашингтонського балету. Щоправда, за цей час станцювала лише у двох виставах. Проте, як відомо, головне не перемога, а участь...

Охоронці для... журналістів

УПЕРШЕ в історії Туреччини в структурі головного управління безпеки Анкари створено підрозділ захисту представників засобів масової інформації. Серед його завдань — фізична охорона журналістів під час масових заходів та створення нормальних умов для виконання ними професійних обов'язків.

До цього власті турецької столиці вдалися після жорстокого побиття минулого тижня поліцейськими семи журналістів Анатолійського агентства та приватних телекомпаній. П'ятьох із них з травмами було доставлено до лікарні. Журналісти висвітлювали несанкціоновану акцію ісламістів, які протестували проти запровадження в Туреччині обов'язкової 8-річної освіти, повідомляє ІТАР-ТАКС.

Рішення про створення «охоронців преси» було прийнято після рішучого засудження інциденту президентом Туреччини Сулейманом Демірелем та заяви прем'єр-міністра Месута Йілмаза про необхідність виявлення належної уваги до репортерів з боку правоохоронних органів.

Друге побачення з «Брондбю»

НАСТУПНОГО тижня чотири українські клуби продовжать виступи у європейських турнірах. У середу в Копенгагені київські динамівці поміряються силами із добре знайомим нам «Брондбю» — першим професіональним клубом у Данії, з яким кияни вже зустрічалися в розіграші Кубка чемпіонів (1991 рік).

Засновано його 3 грудня 1964 року. Він вигравав чемпіонати Данії 1985, 1987, 1988, 1990, 1991, 1996, 1997 років. Очолює цей колектив Еббе Сковдаль. Грає «Брондбю» на своєму клубному стадіоні, який вміщує 18 500 глядачів. А якщо є потреба, ця команда виступає на національній арені «Ідротспаркен» (40 300).

У нинішньому складі «Брондбю» ми не побачимо таких блискучих виконавців, як воротар Пітер Шмайхель та брати Мікаель та Брайан Лаудрупи. Але зі старої гвардії залишився чемпіон Європи-92 півзахисник Кім Вілфорт. Надійною гру відзначається досвідчений воротар Могенс Крог. Останнім часом тренери збірної Данії довіряють місце у її складі найкращому бомбардирові «Брондбю» Петеру Меллеру. Добре відомі задній захисник Ларс Ольсен та півзахисник Джон Йенсен. До національної збірної залучалися захисники Йенс Різагер та Сорен Колдінг, гравці середньої лінії Оле Бьюр і Томас Тогерсен. Є в «Брондбю» і два іноземці — литовець Аурелюс Скарбалюс та норвежець Дан Егген.

Як поставився до жеребкування наставник «Динамо» Валерій Лобановський? Про це запитав його одразу після повторного матчу чемпіона України в місті Баррі (Уельс).

—Наступний наш суперник значно переважає попереднього, — сказав Валерій Васильович. — Знаємо, що «Брондбю» серйозно посилив склад. У стартовому матчі чемпіонату Данії цей клуб розгромив «Лонгбю» з рахунком 7:1. А потім у матчі за Суперкубок Данії здолав сусідів з ФК «Копенгаген» — 2:0. На жаль, ми не бачили «Брондбю» в дії. А його тренери знають про нас чимало. (Після нашої розмови динамівці отримали досить широку інформацію про суперника. У Копенгагені побували київські розвідники — Володимир Веремеєв та Олексій Михайличенко. — **В. Б.**).

—Чи здатне «Динамо» додати у грі перед початком другого раунду?

—У другому таймі матчу проти «Баррі Таун» наша команда продемонструвала досить високий клас. Зіграти ще сильніше, гадаю, буде важко. Лише знаючи про суперника, можна думати про те, в чому можна додати. Що зможемо посилити, за рахунок чого. Але сподіваємося, що до матчу з датчанами набудуть необхідних кондицій ті основні гравці, які з різних причин не виступали останнім часом.

—Вам, либонь, не вистачає Андрія Шевченка?

—Не тільки його. У нас травмовані Віталій Косовський, Василь Кардаш. Шевченко — на шляху до відновлення кондицій. Юрій Максимов після серйозної травми ще тільки набирає форму. Провів лише два неповні поєдинки. Сподіваємося, що він додасть у грі.

—А яке враження на вас справляє новобранець клубу Радченко?

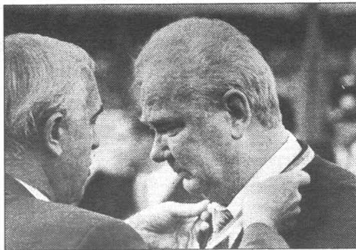
—Він дуже перспективний футболіст. Але потрібен час для адаптації в таких умовах. На молодого спортсмена ще має психологічний вплив авторитет команди, за яку тепер грає. Тому він ще побоюється взяти на себе ініціативу. В Олександра дуже висока швидкість. А ця якість у сучасному футболі — все.

—Мабуть, особливо важко вашим підопічним тепер, коли їм доводиться виступати на два фронти — за клуб і національну збірну?

—Безперечно, важко. Як кажуть, проблема є. 13-го і 27-го серпня граємо проти «Брондбю». А в перерві між тими поєдинками, 20 серпня, збірна прийматиме команду Албанії у відбірковому матчі чемпіонату світу. Проводити такі важкі й дуже відповідальні зустрічі протягом двох тижнів — дуже складно. Відновлюватися гравцям після кожного такого поєдинку дуже непросто. Але нічого не вдієш, така наша доля. Будемо робити все, щоб виконати завдання, поставлене перед нами, і здобути потрібний результат...

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Баррі-Київ.

На знімку: Валерій Лобановський отримує чергову високу нагороду.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Знайомі незнайомці

ЯК ВІДОМО, 9 серпня в Женеві (Швейцарія), у штаб-квартирі Європейської спілки футбольних асоціацій відбулося жеребкування кваліфікаційного етапу розіграшу Кубка УЄФА. Матчі відбудуться 12 і 26 серпня.

«Андерлехт» (Бельгія, Брюссель)—«Ворскла» (Україна, Полтава).

«Аланія» (Росія, Владикавказ)—«Дніпро» (Україна, Дніпропетровськ).

Брюссельський клуб, 24-разовий чемпіон своєї країни, — один із найавторитетніших у Європі. Він володів Кубком кубків (1976, 1978), Кубком УЄФА (1983) і Суперкубком (1976, 1978). Грає на стадіоні «Констант Ванден Шток» (28 063).

Під рукою у тренера Йогана Боскампа є чимало вправних виконавців. Передовсім назвемо 31-річного Енцо Шифо. Цей бельгієць італійського походження повернувся до рідного клубу після кількох років мандрів по зарубіжних клубах. Останнім часом він виступав у складі «Монако» і став чемпіоном Франції. Шифо прийшов до «Андерлехта» разом із відомим датським напівзахисником Даном Педерсеном, який має досвід виступів за «Аякс» (Нідерланди). Тепер поява цієї парочки значно посилить середню лінію команди. У ній, до речі, успішно грають швед Петер Зеттербер та бельгійці Йоган Валем, Бруно Версавель і Данні Боффен. Вони регулярно виступають у збірних своїх країн.

Досить надійно діє захист «Андерлехта». Тут зібрався своєрідний «інтернаціонал»: боснієць Суад Катана, ганець Семуель Джонсон, румун Тібор Селимеш.

Але на цьому перелік іноземців у брюссельському клубі не закінчується. Постійне місце в нападі має українець Олег Ящук із Тернополя. У юніорському колективі клубу успішно виступає півзахисник юнацької збірної України Євген Луценко, який починав у школі київського «Динамо». А його батько — Валентин — нині працює у Федерації футболу України.

Владикавказька «Аланія» ще більше знайома нам. І особливих рекомендацій не потребує. Чемпіон Росії 1995 року. Грає на стадіоні «Спартак» (40 000). Головний тренер команди — Валерій Газзаєв, найзнаменитіший вихованець північноосетинського футболу. Це йому вдалося створити боєздатний колектив. У ньому, до речі, також зібрано футболістів із багатьох країн. Тут виступають колишні динамівці Києва — українець Мороз та абхазець Цвейба, а ще — кабардинець Хапов, кілька литовців та грузин. А помічником у Газзаєва працює наш земляк Микола Латиш.

Російські телекоментатори назвали «Дніпро» несильним суперником! Що ж, як кажуть, поживемо — побачимо.

***

Нарешті, кілька слів про суперника донецького «Шахтаря» в розіграші Кубка кубків (поєдинки 14 та 28 серпня). Це кишинівський «Зімбру» — п'ятиразовий чемпіон Молдови. Суперників приймає на Республіканському стадіоні (18 000). А коли підводить погода, столичний клуб грає на стадіоні села Спея (5000), де є єдине в країні поле з підігрівом.

І в «Зімбру» багато знайомих облич. Його очолює киянин Семен Альтман, який багато років захищав ворота одеського «Чорноморця». Грає тут також захисник, бронзовий призер юнацької першості Європи у складі збірної України Сергій Згура з Чернігова. Готується виступати в ролі стопера одесит Сергій Лазарев. У центрі півзахисту — Борис Чоботар, який школу підготовки пройшов у Лобановського, у київському «Динамо».

Окрім названих гравців, у складі «Зімбру» є чимало досвідчених виконавців. Скажімо, 25-річний форвард Сергій Клещенко тільки повернувся додому з клубу «Іглз» (Нідерланди). Імовірно, що незабаром у бухарестському «Стяуа» з'явиться 23-річний Йон Тестимицану. Але то лише припущення. Проти донеччан він ще гратиме.

Із владикавказької «Аланії» повернувся досвідчений 27-річний нападаючий Олександр Сухарєв.

Одне слово, на легку прогулянку «Шахтар» не повинен розраховувати.

Легка атлетика

АФІНИ: ХРОНІКА ПОДІЙ

У столиці Греції триває чемпіонат світу з легкої атлетики. Місцева і світова преса високо оцінюють виступ на цьому форумі «королеви спорту» збірної України. Приємно слухати на російському каналі НТВ високопрофесіональні коментарі Ростислава Орлова та Кирила Набутова. Обидва ці фахівці, зрозуміло, вболівають за своїх спортсменів. Але з особливою теплотою вони коментують також виступ кожного посланця України. Що ж, спасибі колегам на доброму слові.

Сьомого дня на чемпіонаті розігрувалося кілька комплектів нагород. На дистанції бігу 3000 м з перешкодами весь п'єдестал пошани «окупували» кенійські спортсмени. А золота медаль дісталася проворнішому з них Уїлсонові Бойт-Кіпкетеру — 8.05,84.

На дистанції 1500 м найкращий час показав Хішам ель Герруй із Марокко — 3.35,83. За бортом призерів опинився його легендарний земляк Нуреддін Морселі, який цього разу задовольнився лише четвертим місцем.

У стрибках у висоту з результатом 2.37 перемогу здобув славетний кубинський атлет Хав'єр Сотомайор.

Сьогодні в Афінах стануть відомі переможці та призери ще в ряді видів програми. Наша найбільша увага до дистанції 200 м у жінок. Адже за призове місце (ми всі про це мріємо) боротиметься киянка Жанна Пінтусевич.

Ще крок до екзотичної країни

УТРАВНІ цього року в Україні вперше стартувала організована компанією «Філіп Морріс» спортивна акція «Мальборо Едвенче Тім».

У цих змаганнях, які дають змогу перевірити свою силу, витривалість, виявити взаємовиручку в екстремальних ситуаціях, ось уже протягом дванадцяти років беруть участь представники багатьох країн світу. Сміливцям потрібно пройти через неабиякі випробування: боротися з бурхливою течією і порогами на надувних човнах, їздити на джипах бездоріжжям, на мотоциклах — гірськими серпантинами, керувати кіньми. Головна мета акції — дружба і командний дух, які зароджуються на трасі. Саму програму складено так, що одному пройти дистанцію просто неможливо, і подолати перешкоди в змозі лише згуртована команда. До речі, з англійської назва акції перекладається як «Команда пригод Мальборо».

Учасником змагань міг стати кожен, кому виповнилося 18 років, хто має права водія і навички розмовної англійської. Для цього було необхідно лише заповнити картки учасника, які у великій кількості розповсюджувалися в магазинах, барах, кіосках, кафе, інших місцях у Києві, Львові, Одесі, Донецьку, Дніпропетровську, Харкові та Ялті, і надіслати їх на адресу оргкомітету. З багатьох тисяч було відібрано 200 кандидатів, а потім після співбесіди названо 8 кращих. Це кияни Юрій Дудкін, Денис Случинський і Андрій Баришпал, харків'янин Микола Корнета, Михайло Шуринов з Донецька, львів'янин Тарас Грень, Анатолій Акуленко з Дніпропетровська й одесит Аркадій Мілищенко.

Аркадій у групі найстарший — 34 роки, серйозно захоплюється плаванням, водним поло, бігом, скелелазінням, східними єдиноборствами. Між іншим, солідним спортивним загартуванням можуть похвалитися всі з цієї чудової вісімки. Хлопці «на ти» з автомобілем, а, враховуючи якість вітчизняних «автострад», їм, звичайно, не страшне ніяке бездоріжжя...

Кандидати від України вже побували в Чехії, де склали серйозний іспит у відбірковому таборі. Там і визначилися двоє кращих (Тарас Грень і Михайло Шуринов), які представлятимуть українську команду у грандіозному фіналі в США під назвою «Справжнє випробування». Його учасниками (випробування традиційно організовують на не займаному цивілізацією південному заході Америки, в самому серці «Країни Мальборо», штаті Юта) стануть 44 сміливця з двадцяти країн.

Іван ОЗЕРЧУК.

На знімках: українська команда, яка змагалася в Чехії; справжні ковбої у сідлі — завжди у рідній стихії.

Інформація про перший випуск акцій акціонерного товариства відкритого типу «МДРС»

1. ХАРАКТЕРИСТИКА ЕМІТЕНТА

1.1. Відкрите акціонерне товариство «МДРС» створюється шляхом реорганізації закритого акціонерного товариства «МДРС». Рішення про створення відкритого акціонерного товариства «МДРС» прийнято загальними зборами акціонерів 18.07.1997 р. протокол № 8. Акціонерне товариство «МДРС» було створено 16 січня 1996 року як акціонерне товариство закритого типу на підставі установчого договору, укладеного між акціонерами —засновниками. Акціонерне товариство закритого типу «МДРС» було зареєстровано 31 січня 1996 року розпорядженням № 51 Балаклійської районної адміністрації.

1.2. Місце розташування акціонерного товариства: 313771, Харківська обл., Балаклійський район, смт. Червоний Дінець, вул. Жовтнева, буд. 11.

1.3. Метою діяльності товариства є:

одержання прибутку від господарської діяльності;

задоволення потреб підприємств у паливно-енергетичному комплексі;

надання трудящим робочих місць;

вирішення соціально-економічних інтересів товариства на підставі одержаних прибутків.

1.4. Предметом діяльності товариства є:

вивчення та розробка родовищ корисних копалин;

капітальний ремонт та експлуатація малодебітних свердловин газових і нафтових родовищ;

геолого-розвідувальні роботи, видобуток газу, конденсату і нафти;

капітальний ремонт і реставрація будов і споруд виробничого призначення;

переробка природного газу;

посередницькі послуги під час купівлі-продажу продукції виробничо-технічного призначення.

1.5. Розмір статутного фонду акціонерного товариства: 100000 (сто тисяч) гривень.

1.6. Чисельність працівників — 16 осіб.

1.7. Дані про керівників:

Горбенко Ігор Валентинович — президент, освіта вища, виробничий стаж 13 років;

Патока Тетяна Олександрівна — головний бухгалтер, освіта середньотехнічна, виробничий стаж 27 років.

Фінансові результати діяльності підприємства за даними балансу на 01.01.1997 р. та на 01.07.1997 р.

№ п/п	01.01.97 р.	01.07.97 р.
1 Прибуток, грн.	430000	590930
2 Збиток, грн.	—	—
3 Валюта балансу, грн.	25389	27309
4 Обсяги виробництва (робіт, послуг)	1463000	1558800
5 Дебіторська заборгованість	38900	225600
6 Кредиторська заборгованість	277900	785100

2. ОПИС ДІЛОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Найменування продукції, послуг	Вартість у грн. 1996 р.	1997 р.	Частка в загальному обсязі
Капітальний ремонт будов і споруд	1463000	1558800	100%

3. ДАНІ ПРО ЦІННІ ПАПЕРИ:

3.1. Протокол № 8 від 18.07.1997 р. акціонерів акціонерного товариства закритого типу «МДРС» «Про реорганізацію акціонерного товариства закритого типу «МДРС» у відкрите акціонерне товариство «МДРС».

3.2. Мета використання фінансових ресурсів — формування статутного фонду для виконання статутних завдань товариства.

3.3. Статутний фонд ЗАТ «МДРС» становить 100 000 гривень, поділений на 400 простих іменних акцій номінальною вартістю 250 гривень кожна.

3.4. Статутний фонд сплачений повністю. Перший випуск акцій закритого акціонерного товариства «МДРС» зареєстрований Харківським територіальним відділенням державної комісії з цінних паперів та фондового ринку (реєстраційний № 172/20/1/97 від 16.07.1997 р.).

3.5. Форма випуску паперова з видачею сертифіката акцій. Акції на пред'явника та привілейовані акції не випускаються.

3.6. Планується випуск 400 простих іменних акцій номінальною вартістю 250 гривень кожна, сума випуску 100000 гривень. Серія ПІ, № 1-400.

3.7. Акції закритого акціонерного товариства «МДРС» на загальну суму 100000 гривень, кількістю 400 простих іменних акцій, номінальною вартістю 250 гривень кожна будуть обміняні на акції відкритого акціонерного товариства «МДРС» на загальну суму 100000 гривень тієї ж номінальної вартості.

Початок передплати: 20 серпня 1997 р.

Закінчення передплати: 25 серпня 1997 р.

3.8. Акціонери, які мають прості іменні акції, мають право голосу на загальних зборах акціонерів відповідно до кількості належних їм акцій. Одна акція має право одного голосу.

Акціонери мають право участі в органах управління акціонерного товариства, на отримання дивідендів, на придбання цінних паперів наступних випусків на умовах, визначених загальними зборами акціонерів.

3.9. Власники простих іменних акцій мають право розпоряджатися належними їм акціями відповідно до Закону України «Про власність».

3.10. Дивіденди акцій виплачуються раз на рік по завершенні фінансового року, після проведення загальних зборів акціонерів не пізніше 29 квітня наступного року за поточним фінансовим роком.

3.11. Послугами торговців цінними паперами товариство не користується.

3.12. Недосягнення чи перевищення рівня передплати акцій не передбачається.

3.13. Чинники ризику: виникнення форс-мажорних обставин, війна чи інші воєнні дії, пожежа, повінь, землетрус та інше стихійне лихо, несприятливі дії державних влад відповідно до законодавства, неочікуване припинення видобутку газу у зв'язку з геологічними особливостями родовищ.

Президент АТ «МДРС»
І. В. ГОРБЕНКО.

Правление акционерного банка «INKO»

объявляет о том, что 24 сентября 1997 г. в 10.00 в актовом зале «Полиграфкомбинат Украина» по адресу: 251119 г. Киев, ул. Дехтяревская, 33-44 состоится общее собрание акционеров.

Повестка дня:

1. О результатах подписки на акции банка V эмиссии.
2. Отчет правления банка «О результатах деятельности банка в 1996 финансовом году».
3. Отчет ревизионной комиссии «О финансово-хозяйственной деятельности банка в 1996 году».
4. Об утверждении годовых отчетов правления и ревизионной комиссии банка.
5. Об утверждении баланса банка, отчета о прибылях и убытках банка в 1996 финансовом году.
6. О внесении изменений в устав банка.

Регистрация участников будет проводиться 24.09.1997 г. с 9.00 до 10.00 в здании «Полиграфкомбинат Украина».

Желающим ознакомиться с материалами к общему собранию акционеров обращаться по адресу: г. Киев, ул. Мечникова,18, ком.101.

Тел. для справок: 573-93-32, 290-72-87.

Правление банка.

Інформація про перший випуск акцій відкритого акціонерного товариства «Тетіївмаслозавод»

1. Характеристика емітента

1.1. Фірмове найменування: відкрите акціонерне товариство «Тетіївмаслозавод».

1.2. Місце розташування: Україна, 256560 Київська область, м. Тетіїв, вул. Гоголя, 2.

1.3. Дата заснування: ВАТ «Тетіївмаслозавод» було засновано в результаті реорганізації (розподілу) Київського орендного комбінату «Молоко», приватизованого шляхом викупу згідно з Декретом КМ України від 17.05.1993 р. за № 51—93 «Про особливості приватизації майна в агропромисловому комплексі» через регіональне відділення Фонду державного майна по Київській області (договір купівлі-продажу № 9 від 12.05.95 р., свідоцтво про власність № 7 — ВП від 03.02.1995 р.) та зареєстровано Тетіївським виконавчим комітетом Тетіївської районної ради народних депутатів 7 серпня 1995 р. рішенням № 713.

1.4. Предмет діяльності товариства:

заготівля, виробництво та реалізація молочної продукції;

виробництво та реалізація товарів народного вжитку і харчових продуктів;

торговельна діяльність, у тому числі оптова, роздрібна, торгово-закупівельна та торгово-посередницька діяльність;

організація фірмової торгівлі молочною продукцією;

виробництво та реалізація засобів виробництва;

організація виробництва, переробки та реалізації різноманітних видів екологічно чистої сільськогосподарської продукції — рослинництва, тваринництва, бджільництва та іншої продукції;

зовнішньоекономічна діяльність.

1.5. Кількість працівників на підприємстві — 65.

1.6. Керівні працівники:

Голова правління — Вервека Іван Васильович, освіта вища, спеціальність — інженер-механік, виробничий стаж — 32 роки;

Головний бухгалтер — Моторна Катерина Трифонівна, освіта вища, спеціальність — бухгалтерський облік, виробничий стаж — 23 роки.

1.7. Статутний фонд ВАТ «Тетіївмаслозавод» становить 58000 (п'ятдесят вісім тисяч) гривень. Статутний фонд сплачено повністю.

1.8. Контролюючий орган товариства: ревізійна комісія ВАТ, державна податкова адміністрація у Тетіївському районі Київської області.

Аудиторська фірма — «Віжа — Аудит».

Адреса: Україна: м. Київ, вул. Інститутська, 25.

2. Опис ділової діяльності

2.1. Основні види продукції, які виробляються на ВАТ «Тетіївмаслозавод»:

1. Масло селянське.
2. Масло шоколадне.
3. Молоко фляжне 3,2 % жирності.
4. Молоко фасоване у плівку 3,2 % жирності.
5. Сметана 20 % жирності.
6. Сир нежирний.
7. Казеїн технічний.

Товарна продукція в порівняльних цінах:

за 1996 рік — 3295 тис. грн;

за перше півріччя 1997 року — 1011 тис. грн.

Переробка молочної сировини в перерахунку на молоко базисної жирності:

за 1996 рік — 13007 т;

за перше півріччя 1997 року — 4812 т;

2.2. Фінансові результати:

Актив (тис. грн.)	на 01.01.97 р.	на 01.07.97 р.
1 розділ	679,3	758
2 розділ	176,3	270
3 розділ	157,5	295
валюта балансу	1013,1	1323
Пасив (тис. грн.)		
1 розділ	971,4	1103
2 розділ	—	—
3 розділ	41,7	220
валюта балансу	1013,1	1323

Виручка від реалізації продукції:

за 1996 рік — 3931,1

за 1 півріччя 1997 року — 1767

Кредиторська заборгованість:

на 01.01.97 р. — 41,1 тис. грн.

на 01.07.97 р. — 220 тис. грн.

Дебіторська заборгованість:

на 01.01.97 р. — 154,3 тис. грн.

на 01.07.97 р. — 227 тис. грн.

Прибуток:

за 1996 рік — 137,6 тис. грн.

за 1 півріччя 1997 року — 95 тис. грн.

3. Дані про випуск акцій

3.1. Рішення про випуск акцій. Рішення про випуск простих іменних акцій ВАТ «Тетіївмаслозавод» було прийнято загальними зборами акціонерів (прот.№ 1 від 17.01.97 р.). Початок передплати акцій — 18 серпня 1997 року, закінчення —28 серпня 1997 року.

ВАТ послугами торговців цінними паперами не користується.

Раніше емісії акцій товариство не здійснювало.

Мета випуску акцій — формування статутного фонду.

3.2. Категорія акцій — прості іменні.

Привілейовані акції не випускаються.

Кількість акцій — 232000 шт.

Номінальна вартість акцій — 0,25 гривні кожна. Серія акцій № А —1, де А — прості іменні акції, 1 —номер емісії. Порядкові номери акцій 000001 — 232000.

У вільний продаж акції не надходять. Акції розміщуються серед засновників ВАТ «Тетіївмаслозавод». У разі недосягнення оголошеного статутного фонду за результатами передплати емісія реєструється фактично досягнутим рівнем, а в разі перевищення — зайву передплату відхиляють, а кошти повертають згідно з переліком передплатників з кінця переліку не пізніше як через 30 днів.

4. Умови розпорядження акціями

Акціонер товариства має право: без обмежень розпоряджатися акціями товариства, зокрема продавати чи іншим чином відчужувати їх на користь інших юридичних та фізичних осіб, якщо інше не встановлено чинним законодавством.

Акції товариства неподільні. У разі смерті власника акцій їх успадковують відповідно до чинного законодавства.

5. Порядок виплати дивідендів

Виплата дивідендів акціонерами здійснюється раз на рік за підсумками діяльності товариства протягом місяця з дня рішення загальних зборів акціонерів про розподіл залишкового прибутку за звітний рік. Виплату дивідендів здійснюють шляхом перерахування коштів на рахунок акціонера або іншим чином за рішенням правління товариства.

6. Чинники ризику діяльності ВАТ

Основними чинниками ризику є можливість розриву економічних стосунків з постачальниками молочної сировини, низька платіжна спроможність населення України, а також можливі зміни в законодавстві, які погіршують фінансове становище товариства.

Голова правління
ВАТ «Тетіївмаслозавод»
І. В. ВЕРВЕКА.

До уваги акціонерів ВАТ «Етма»

Загальні збори акціонерів відбудуться 1 жовтня 1997 року за адресою: проспект Перемоги,44, Національна кіностудія ім. Довженко.

Порядок денний:

1. Інформація правління ВАТ «Етма» щодо діяльності ВАТ «Етма» за період 1996 — 97 рр.
2. Прийняття нової редакції статуту ВАТ «Етма».
3. Прийняття внутрішніх нормативних документів ВАТ «Етма».
4. Вибори голови та членів правління ВАТ «Етма».
5. Вибори спостережної ради ВАТ «Етма».
6. Вибори ревізійної комісії ВАТ «Етма».

Реєстрація учасників зборів з 10.00 до 11.00. Початок зборів об 11.30. З собою мати документ, що засвідчує особу, документ про права акціонерів, для представників акціонерів — відповідну довіреність. З проектами статуту ВАТ «Етма» та внутрішніх документів товариства можна ознайомитись за адресою: пр. Перемоги,92/2. **Довідки телефонами: 247-65-61. 443-28-21.**

Арбітражний суд Житомирської області (Житомир, вул. М. Бердичівська, 25) порушив справу № 5/3/90 «Б» про банкрутство спільного багатопрофільного підприємства «Каріно». Юридична адреса: Житомир, вул. 1 Травня, 64, кв.90; розрахунковий рахунок 468642 в Житомирській філії Західно-Українського комерційного банку.

Арбітражний суд м. Києва (м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-В) за позовом ДПА у Радянському районі м. Києва порушив справу про банкрутство:

1. МПП «Іона», справа № 19/273 (юр. адреса: м. Київ, вул. Пирогова,7; факт. адреса: м. Київ, вул. Комінтерну, 4. кв.64), р/р 468127, в/р 858185212/858068012, в/р 1/80912/1071212 в АКБ «Форум», МФО 322948.

2. ТОВ «Вік-Лтд», справа № 19/271 (адреса: м. Київ-190, вул. Салютна,14 р/р 8467827 в АКБ «Промінвестбанк», МФО 300012).

3. АТЗТ «Агро-К», справа №19/272 (юр. адреса: м. Київ-190, вул. Салютна,14), р/р 3467352, в/р 206180700/001, в/р 206185501/858 в Міському відділенні Промінвестбанку, МФО 322250.

Майнові вимоги кредиторів та можливих санаторів подавати до Арбітражного суду м. Києва протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Товариство з обмеженою відповідальністю «Вітал-96», р/р 1467522 в АБ «Брокбізнесбанк», МФО 300249, ліквідується.

Претензії приймають протягом одного місяця з дня опублікування оголошення за адресою: Київ, вул. Суворова, 4/6.

Арбітражний суд м. Києва (м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-в) за позовом ВАТ «КП ОТІ» порушив справу про банкрутство ВАТ «Інформатика», справа № 8/272. Юридична адреса: 252115, м. Київ, вул. Ф. Пушиної, 30/32. Розрахунковий рахунок 269601 у Радянському відділенні УСБ в м. Києві, МФО 322238.

Претензії кредиторів та санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Маленький ельф на порозі XXI століття

Портрет

30 травня 1996 року під час презентації альбому групи «Грін Грей» вісімнадцятирічна дівчина Катя вперше вийшла на естраду, де й підхопила підступну хворобу, що називається «вірусом сцени». В результаті зараження з Катющі трансформується щось таке хижацьке, загадкове і нове — проект Катя Чилі — під кодовою назвою «Русалки in the house».

Насправді, «русалковість» Каті прогресує винятково в рамках сценічного іміджу, залишаючи виконавицю в буденному житті «нормальним рок-н-рольним підлітком» із властивими кожному смертному страхами, радощами та сумнівами.

Попри свої дев'ятнадцять років співачка почувається людиною сильною і незалежною. Судіть самі: улюблені розваги Каті — стрибки з парашутом, катання на роликах і ниряння з аквалангом. Але безстрашність Каті Чилі не обмежується фізичними випробуваннями. Так, головна мрія — поєднати несумісне: кар'єру і сім'ю, для людини такої професії — завдання не з легких.

Особливе місце у свідомості ексцентричної співачки займає ліс. «Коли я туди потрапляю, — розповідає Катя, — з'являється враження, що зі мною розмовляє практично все. І здається, що ось-ось опинишся в казці, про яку мрієш». У цьому немає нічого дивного, бо практично весь репертуар Чилі складається з старослов'янських ритуальних пісень. Не маючи певного сюжету, вони спрямовують свою енергетику на єднання людини з природою.

Усім відома істина — людині, стільки років, на скільки вона себе почуває. Катя зі сміхом згадує, як одного разу в метро почула фразу, кинуту вслід хлопцями, які бажали познайомитися. «Та їй тільки вісім років!» — вигукнув один із них. Це був мінімум, а максимум Каті давали двадцять шість. «А я цілком нормально почуваюся маленьким ельфом у цьому величезному світі», — признається вона.

Звісно, кожний порядний ельф має свою домівку, а в якій казковій країні по-справжньому може розслабитися «маленький ельф» — Катя Чилі? «Моя домівка — моя країна, — ділиться вона. — Коли ми поверталися з Польщі, де записали дві експериментальні речі, я раптом відчула не відоме досі почуття щемливої радості. І коли перетинали кордон України, в мене вирвалося: «Вдома!». Отоді я й зрозуміла, як сильно скучила за всіма своїми друзями, за батьками і за тим, що оточує мене день у день».

Нині Катя разом зі своєю дружньою командою на чолі з продюсером Сергієм Сметаніним кинула всі сили на підготовку виступу на польському фестивалі «Сопот-97», де з 22 по 30 серпня молода виконавиця представлятиме нашу державу. «Страшенно хвилююся, — каже вона, — і дуже сподіваюся на підтримку».

Ірина ЧОРНА.

Астрологічний прогноз на 11 —17 серпня

Овен (21.03—20.04). Якщо минулого тижня вас спіткала невдача, ще не пізно спробувати розпочати все спочатку. Імовірно, ви не все продумали як слід. У понеділок намагайтеся не діяти занадто відкрито. Використайте сприятливі шанси першої половини тижня і неділі.

Телець (21.04—20.05). Самопочуття і настрій Тельця поліпшиться в п'ятницю, 15 серпня. У тих, хто народився в середині травня, цього дня можуть здійснитися найромантичніші бажання. На початку і наприкінці тижня намагайтеся не брати на себе занадто багато, щоб не зазнавати перевантажень.

Близнюки (21.05—21.06). Найсприятливіший час для початку нових справ — вихідні. Коли якесь питання цими днями важко буде зрушити з місця, не квапте події, а в потрібний момент усе владнається саме собою.

Рак (22.06—21.07). Якщо ви нині перебуваєте у відпустці, намагайтеся як слід відпочити і одержати від життя максимум вражень. Тим, хто продовжує працювати, варто спробувати підвищити свій добробут. Можливі вдалі покупки.

Лев (22.07—22.08). Найсприятливіші дні 12 і 13 серпня. Ті, хто народився цього місяця, можуть у вівторок досягти великих успіхів і навіть одержати підвищення на службі. У вихідні будьте чутливіші до свого подружжя.

Діва (23.08—22.09). Вдалою буде друга половина тижня. Особливо високі шанси на успіх у тих, хто займається торгівлею. Не втрачайте можливостей узяти участь у благодійних акціях чи просто комусь допомогти.

Терези (23.09—22.10). Дипломатичність і вміння досягати компромісних рішень гарантують успіх протягом усього тижня, особливо в матеріальній сфері. Необхідне буде доволі легко одержати у тих, із ким вас пов'язують дружні стосунки.

Скорпіон (23.10—22.11). З другої половини тижня ваші дії можуть видатися комусь передчасними. Дослухайтеся до порад друзів. Дні робочого тижня сприятливіші, ніж вихідні.

Стрілець (23.11—21.12). Нові справи краще розпочинати в першій половині тижня. Про всяк випадок поцікавтеся перспективами щодо переміщення по службі, щоб запобігти небажаним змінам.

Козеріг (22.12—20.01). Тримайте руку на пульсі життя, бо нагода може трапитися в будь-який момент і так само швидко зникнути. Для досягнення успіху доведеться стримувати емоції.

Водолій (21.01—19.12). У вас буде дещо знижено потенціал, особливо в разі збігу несприятливих обставин. Якщо ви прагнете популярності, розпочинати справи краще в першій половині тижня. Скромникам краще відкласти все до середини тижня і діяти менш різко.

Риби (20.02—20.03). Вам слід зробити над собою зусилля і сприйняти дійсність такою, яка вона є. Успіх залежатиме від уміння домовитися з можливими партнерами.

Про те, що було і буде

Етюд в екотонах

Переможницею всеукраїнського конкурсу на екологічну тематику стала одинадцятикласниця з села Березівки Устинівського району Олена Боросан. Її картину «Чорнобильська мадонна» журі одностайно визнало найкращою. Цікаво те, що дівчина не навчалася ані в художній школі, ані в гуртку. Просто любить малювати, передаючи в кольорах світ таким, яким він їй бачиться.

Микола ВОЛОК.

Кіровоградська область.

Від Гпаніса до Борисфена

Під такою назвою відбувся в Очакові другий всеукраїнський фестиваль аматорських театральних колективів. Замислювався він для народних та любительських театрів з поселень на Південному Бузі та Дніпрі, давніх Гіпаніса й Борисфена, проте цього разу його лауреатами вже стали театральні колективи з Сум, Рівненської області, Хмельниччини.

І все ж у кіноконцертних залах курорту «Очаків» та санаторію «Золотий колос» володарювала театральна муза гостинного краю господарів. Лауреатські звання одержали народний театр Будинку культури будівельників Миколаєва (вистава «Кассандра і Кретин»), театральна студія «Ілюзіон» з Первомайська (вистава «Чарівні перетворення»), народний театр із Семенівки Арбузинського району («По-модньому»), інші аматорські трупи.

Георгій ВОРОТНЮК.

Миколаївська область.

Фантасмагорія класичного вбивства

Після річної перерви театр «Золоті ворота» знову в Києві — з фантасмагорією «Убивец» на тему романа «Преступление и наказание». У «мертвий» театральний сезон (13 та 14 серпня) в приміщенні кінотеатру «Київська Русь» — оригінальне прочитання цієї хрестоматійної речі Федора Достоєвського. Нового наповнення виставі почасти надала й зміна головного актора.

За період «затишшя» в єдиного в Україні театру Метафори були маленькі гастролі — у Миколаєві та Чернівцях. А у вересні трупа планує підкорити Єгипет.

Анастасія ПЕРЕПЕЛИЦЯ.

Конкурси

«Птах душі» Стуса

Виконком Вінницької міської ради вирішив увічнити пам'ять про видатного земляка — поета і правозахисника Василя Стуса. Пам'ятник йому буде встановлено на одній з міських площ. Уже відбувся відкритий конкурс на кращий проект. Серед 17 робіт, що їх представили 12 авторів із Києва, Вінниці та Тернополя, переміг проект вінничанина Анатолія Бурдейного.

На знімку: скульптор Анатолій Бурдейний біля ескізу пам'ятника В. Стусу «Птах душі»

Фото: Олександра ГОРДІЄВИЧА (ДІНАУ).

Погода на вихідні

9 — 10 серпня в Україні утримається нестійка погода, місцями короткочасні дощі, можливі грози. 9 серпня у південній частині та на заході України — подекуди зливи, град, шквали 15 — 20 м/с. Температура вночі 11 — 17, вдень — 22 — 28 градусів тепла, на півдні —до 22 градусів.

На Київщині 9 серпня короткочасні дощі, грози, 10 —переважно без опадів. Вітер змінних напрямків 3 — 8 м/с. Температура вночі 12 —17, вдень 22 — 27 градусів вище нуля.

Український гідрометцентр.

Афіша вихідних днів

● *Київ*

Галерея «Ірена»: виставка живопису «Пейзажі моєї України» Петра Зикунова.

Галерея «Акварель»: виставка живопису Неллі Павлової з Хмельницького.

Провідні столичні театри — на гастролях.

● *Одеса*

Академічний театр опери та балету: субота — концерт ансамблю танцю «Дитинство» (о 12 годині), балети «Шопеніана» Ф. Шопена та «Отелло, чи Павана мавра» Г. Перселa (о 19 годині); неділя — опера «Іоланта» П. Чайковського (о 12 годині), концерт ансамблю пісні і танцю Одеського військового округу (о 19 годині).

Театр музичної комедії імені М. Водяного: субота —оперета «Бал у Савої» П. Абрахама (о 19 годині); неділя — музична казка «Срібний черевичок» А. Спадавеккіа (об 11 годині), «Бал на честь короля» (о 19 годині).

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Перший заступник головного редактора А. ГОРЛОВ.
Редколегія: С. ПРАВДЕНКО (головний редактор), О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 254061.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311147.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.